

URIERUL UCRAINEAN

Luptați și veți învinge!

M. Mebrenko

Serie nouă, nr. 435-436 / iulie 2021

Revistă a Uniunii Ucrainenilor din România

Fericire

*În toiagul iambilor proptit
Și cu mantia tradițiilor pe umăr,
De veacul XX m-am despărțit
Și pe degete păcatele îmi număr.*

*Drumuri nu mai bat. Și prin chilii nu dorm.
La ureche numai vremea dusă-mi cântă.
Vorba mi-i la colțuri. Gândul mi-i diform.
Și cu timpul meu mă iau la trântă.*

*Masa mea de scris s-a răsturnat cu susu-n jos.
Pana-mi stă pe gânduri. Și hârtia face
fețe-fețe.
Și un hârb din oala spartă de un vin de
patimi ros
Tot încearcă „Oda libertății” să mă-nvețe.*

*Galaxiile coboară, precum sfinții pe pământ.
Se destramă misticismul candelor aprinse.
Proștii nu mai cred în leagăn. Și deșteptii
în mormânt.
Și mi-i tare dor de cei cu vorba blândă,
capetele ninse.*

*Modele vin zgomotos și pe furiș dispar.
Caruselul gusturilor se învârtă alandala.
Și urâtul poate fi frumos. Și dulce amar.
Și toți surdo-muții pot cânta în „Trubadurul”
de la Scala.*

*Newton și cu Einstein sunt în toate de acord.
Shakespeare nu-i mai critică pe Dante
și Petrarca.*

*Boii și măgarii azi pot stabili ușor orice record
Și lui Noe, chiar și Švejk poate să-i confiște Arca.*

Ștefan TCACIUC

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A PRIETENIEI

„Mai mare dragoste decât aceasta nimeni
nu are, ca sufletul să și-l pună pentru prietenii
săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea
ce vă poruncesc”. (Ioan 15, 13-14)

Cu toate că există, în calendarul sărbătorilor
mondiale, Ziua Internațională a Prieteniei, deci
pretextul există și el, oare câți dintre noi îi
oferim celui mai bun prieten un cadou simbo-
lic, o mică atenție în semn de prețuire și mulțu-
mire pentru tot ceea ce acesta, la un moment
dat, a făcut pentru noi? Puțini sau, conform
unei vorbe din popor, „îi poți / ne putem nu-
măra pe degete”. Se poate ca cei 10 ani, de
când a fost oficializată de Adunarea Generală a
Organizației Națiunilor Unite (ONU) această
sărbătoare a prieteniei ca fiind una internațio-
nală, să fie insuficienți pentru a realiza acest
lucru. Credem, sperăm și așteptăm să vedem
ce ne rezervă viitorul...

O altă cauză a afirmației de mai sus, pe care
omul a transformat-o într-unul din scopurile
acestei zile, este aceea de a transmite lumii
întregi că prietenia între indivizi, comunități,
popoare, țări, culturi poate contribui la intensi-
ficarea eforturilor în menținerea păcii pe ma-
pamond. Extinderea noțiunii „prietenie” de la
nivelul indivizilor (căci acesta trebuie să fie
pasul primordial) la cel al popoarelor (care
acceptă prietenia dintre liderii care-i reprezin-
tă) se poate realiza doar prin acceptarea celui-
lalt / celorlalți ba, mai mult, prin nutrirea spe-
ranței că celălalt / ceilalți îți pot sări în ajutor
atunci când situația o impune.

Ioan HERBIL

(Continuare în pagina 6)

Din sumar:

- ◆ Din agenda deputatului UUR ➤ pag. 2
- ◆ Cronica activității UUR ➤ pag. 4-5
- ◆ Acord de cooperare între județul Suceava și raionul Cernăuți ➤ pag. 5
- ◆ Ivan Franko și lumea minunată a poveștilor ➤ pag. 6
- ◆ Spiritualitate ortodoxă ucraineană la Suceava ➤ pag. 8
- ◆ Ucrainencele României – de Ziua Internațională a Familiei ➤ pag. 9
- ◆ Atunci și acum ➤ pag. 11
- ◆ Portul popular ucrainean din Poienile de sub Munte – Maramureș ➤ pag. 12
- ◆ Unicitatea Cărții lui Daniel în Vechiul Testament ➤ pag. 16

DEMERSURI PENTRU REZOLVAREA PROBLEMELOR SEMNALATE DE CETĂȚENI

Biserica ocupă un loc important în inimile ucrainenilor din România. Având în vedere acest fapt, deputatul Nicolae Miroslav Petrețchi a solicitat Secretarului de Stat pentru Culte, Victor Opaschi, informații cu privire la stadiul îndeplinirii formalităților privind finanțarea lucrărilor pentru lăcașurile de cult din localitățile cu etnici ucraineni, pentru care s-au depus documentațiile aferente.

În răspunsul primit recent de la Secretariatul de Stat pentru Culte, se menționează că instituția va face demersurile necesare pentru ca toate solicitările privind sprijinul financiar transmise de către unitățile de cult să fie rezolvate pozitiv, în limita prevederilor bugetare.

3608 / 01.04.2021	Parohia "Nașterea Maicii Domnului", sat. Vișag	Timiș	Arhiepiscopia Timișoarei	COMPLET	lucrări pictură	119 696 lei
2216 / 24.02.2021	Parohia ortodoxă ucraineană Sf. Apostoli Petru și Pavel, Crasna Vigeului	Maramureș	Vicariatul Ortodox Ucrainean	COMPLET	reparații lăcaș de cult și realizarea instalației de încălzire centralizată	231 064 lei
2340 / 26.02.2021	Mănăstirea ortodoxă ucraineană Adormirea Maicii Domnului Rona de Sus	Maramureș	Vicariatul Ortodox Ucrainean	COMPLET	construcție biserică	677 451 lei
4510 / 19.05.2021	Parohia "Nașterea Maicii Domnului", sat. Rona de Sus	Maramureș	Vicariatul Ortodox Ucrainean	INCOMPLET copia devizului datată și apertă la un anumit curs, semnată și stampilată: copia C.I.F și a extrasului de cont apostilată conform cu originalul. Din devizul de lucrări trebuie ajustate cantitativ art. 7-9, inclusiv subpunctele, doar pentru trotuarul perimetral bisericii și de eliminat spațiile verzi și trotuarul - neeligibile	reparații curente	165 336 lei
2840 / 10.03.2021	Mănăstirea ortodoxă ucraineană Sf. Ioan Botezătorul, Ruscova	Maramureș	Vicariatul Ortodox Ucrainean	COMPLET	construcție biserică	679 255 lei
2841 / 10.03.2021	Parohia ortodoxă ucraineană Sf. Proorocii, Ruscova	Maramureș	Vicariatul Ortodox Ucrainean	COMPLET	construcție biserică	2 742 447 lei

Nr. de înreg	Unitate de Cult	Județul	Eparhia/Cultul	Stare dosar	Felul lucrării	Deviz
1660 / 16.02.2021	Parohia "Sf. Petru și Pavel", mun. Suceava	Suceava	Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	COMPLET	construcție centru social-cultural	972 351 lei
1617 / 15.02.2021	Parohia "Nașterea Maicii Domnului", sat. Gropeni	Suceava	Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	COMPLET	reparații curente	152 560 lei
1619 / 15.02.2021	Parohia "Acoperământul Maicii Domnului", sat. Bălcăuți	Suceava	Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	COMPLET	reparații curente	624 963 lei
C-82 / 19.01.2021	Parohia "Sf. Spiridon", sat. Dâmba	Suceava	Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	INCOMPLET Autorizație de construire expirată	finisaje interioare, exterioare, instalații electrice și termice lăcaș de cult	460 704 lei
875 / 29.01.2021	Parohia "Sf. Iliu"-Dărmănești II, sat. Dărmănești	Suceava	Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	COMPLET	mobiliu bisericesc	141 168 lei
876 / 29.01.2021	Parohia "Sf. Dumitru", sat. Călinești Enache	Suceava	Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	INCOMPLET Lipsă Autorizație de construire pentru lucrările din devizul transmis.	reabilitare biserică	440 157 lei
4062 / 13.04.2021	Parohia Nașterea Maicii Domnului Hononci	Timiș	Arhiepiscopia Timișoarei	COMPLET	reparații curente	355 096 lei

În document este prezentată situația solicitărilor de sprijin financiar transmise Secretariatului de Stat pentru Culte de către unitățile de cult cu un număr mare de credincioși etnici ucraineni.
* * *

Președintele UUR, deputatul Nicolae Miroslav Petrețchi și-a exprimat nemulțumirea legată de o serie de măsuri care vizează suspendarea temporară a circulației trenurilor de călători pe ruta Timișoara Nord – Remetea Mică.

„În ciuda numeroaselor sesizări făcute în anii trecuți, constat, cu mâhnire, o continuare a practicii luării unor decizii cu privire la transportul feroviar de călători, în defavoarea cetățenilor. Din păcate, în multe situații, oamenii sunt privați de un mijloc de transport esențial, acesta fiind singurul care le permite să ajungă la/de la locul de muncă, studii etc., în special în localitățile din județele aflate la granița țării”, precizează parlamentarul în întrebarea scrisă, adresată ministrului Transporturilor și Infrastructurii, Cătălin Drulă.

„Recent, am fost sesizat, din nou, de mai mulți cetățeni din localitatea Remetea Mică, județul Timiș, sat în care conviețuiesc și numeroși etnici ucraineni, în legătură cu o situație care se repetă, an de an, și anume „suprimarea temporară” a circulației trenurilor de călători nr. 2230/2231 și nr. 2234/2235, începând cu data de 01 iulie”, scrie Nicolae Miroslav Petrețchi.

Deputatul amintește că motivele care au stat la baza acestei decizii ar fi problemele generate de

vegetația de pe ruta Timișoara-Nord – Remetea Mică, dar și de eficiența trenurilor de călători. Această decizie îi pune în dificultate nu doar pe locuitorii din Remetea Mică, ci și pe cei din localitățile învecinate, pentru care transportul feroviar constituie, de multe ori, singurul mijloc de transport accesibil din toate punctele de vedere.

„Am solicitat ministrului transporturilor și infrastructurii mai multe informații cu privire la această decizie regretabilă, și anume: pentru ce perioadă se suspendă circulația trenurilor de călători nr. 2230/2231 și nr. 2234/2235 și ce argumente au stat la baza acestei decizii. Totodată, am solicitat măsuri concrete pentru ca problemele generate de toaletarea vegetației să nu mai afecteze bunul mers al trenurilor de călători”, scrie reprezentantul ucrainenilor în Parlamentul României.

DECLARAȚII POLITICE

Una dintre problemele la care Nicolae Miroslav Petrețchi s-a referit în declarația politică prezentată marți, 15 iunie, în Parlamentul României, este legată de accesul cetățenilor la serviciile de utilitate publică, în special la energie electrică. La acest capitol, România nu stă prea bine, pentru că un număr destul de mare de cetățeni nu sunt racordați la rețeaua de energie electrică, nemaivorbind de canalizare, apă potabilă sau gaz. Conform datelor Ministerului Energiei, în 2019, aproximativ 52.000 de gospodării nu aveau energie electrică, și mult mai multe sunt racordate la o rețea învechită.

Această realitate îngreunează foarte mult situația cetățenilor, în special în timpul pandemiei, generând efecte negative, cu impact major asupra întregii comunități. Exemplul concret îl constituie numărul mare de elevi care nu au reușit să participe la cursurile online, neavând acces la Internet din cauza lipsei de curent electric.

Din păcate, subiectul este intens promovat doar în timpul campaniilor electorale, când, în goana după voturi, competitorii electorali promit soluții miraculoase, uitând de ele odată cu finalizarea campaniei. Acest lucru coroborat cu lipsa de consecvență sau cu schimbarea strategiilor, ne-a adus în situația în care zeci de locuințe, aflate la distanță mică de rețeaua de curent electric și de drumuri naționale sau europene, nu au acces la serviciile de electricitate.

Astfel de cazuri regăsim în localitățile situate în Valea Ruscovei, Valea Vișeuului (jud. Maramureș), comunele Brodina și Moldova Sulița (jud. Suceava), comuna Târnova (jud. Arad) sau comuna Agriș (jud. Satu Mare).

Parlamentarul amintește că nu o dată a ridicat această problemă, primind asigurări că respectivele lipsuri ale cetățenilor vor fi soluționate. Din nefericire, acest lucru nu s-a întâmplat. În declarația sa politică, domnul Petrețchi a oferit și un exemplu edificator recent: în comuna Rona de Sus (jud. Maramureș), mai multe familii, aflate la doar câteva zeci de metri de DN 18, încearcă încă din 2007, dar fără succes, să se racordeze la rețeaua electrică, având toate avizele necesare în vederea demarării și finalizării construcțiilor. Mai mult, în loc de soluții la problema semnalată, nerezolvată de 14 ani, acești oameni sunt apostrofați tocmai de cei care le-au promis soluții miraculoase, pentru simplul fapt că și-au permis să prezinte situația lor autorităților centrale.

Văzând modul în care o pandemie poate amplifica efectele negative ale vechilor noastre

probleme, consider că parlamentarii au obligația ca, în cel mai scurt timp, să găsească soluții eficiente, inclusiv prin implementarea unor reforme reale în domeniul energetic, care pot spori accesul cetățenilor la rețeaua de energie electrică, a declarat președintele UUR.

Ulterior, Nicolae Miroslav Petrețchi a discutat acest subiect complex și cu secretarul de stat în Ministerul Energiei, Derzsi Akos. În cadrul întrevederii, au fost abordate, punctual, aspecte care vizează asigurarea accesului la serviciile de electricitate ale cetățenilor din toate localitățile mai sus amintite. În final, deputatul a primit asigurări că toate aceste probleme, inclusiv cea a familiilor din Rona de Sus vor fi rezolvate în cel mai scurt timp posibil.

PROPUNERE DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI CAMEREI DEPUTAȚILOR

Întrebările, orale sau scrise, pe care parlamentarii le pot adresa Guvernului, miniștrilor sau altor conducători ai administrației publice, rămân un instrument important al dialogului dintre membrii Guvernului și cei ai Parlamentului, dedicați misiunii de reprezentare a intereselor cetățenilor.

Având în vedere acest lucru, Nicolae Miroslav Petrețchi a depus la Biroul Permanent al Camerei Deputaților două proiecte privind completarea și modificarea art. 199 din Regulamentul Camerei Deputaților, care reglementează modalitatea prin care sunt transmise răspunsurile la întrebările scrise formulate de către deputați.

Prima inițiativă prevede completarea art. 199, prin adăugarea unui nou alineat, care să reglementeze necesitatea reprezentantului autorității, desemnat cu prezentarea răspunsului oral, de a comunica, în scris, motivele care au condus la amânarea prezentării, în termenul stabilit, a răspunsurilor la întrebările adresate de către deputați.

Iar cea de-a doua inițiativă presupune modificarea alin. (3) al aceluiași articol, în care este specificat timpul pe care îl au la dispoziție membrii Guvernului, miniștrii ori alți conducători ai organelor administrației publice pentru a prezenta răspunsurile, respectiv „30 de minute care urmează timpului afectat întrebărilor orale”.

Deoarece această durată conduce la prezentarea unui număr redus de răspunsuri, în special în condițiile în care răspunsul la o întrebare dă naștere unei replici a celui care a adresat întrebarea, parlamentarul a propus extinderea ei la 60 de minute, pentru a oferi posibilitatea membrilor Guvernului, miniștrilor ori altor conducători ai organelor administrației publice să prezinte răspunsuri la cât mai multe întrebări scrise adresate de către deputați.

Observator

Din activitatea conducerii Uniunii Ucrainenilor din România

În contextul continuării aplicării măsurilor specifice stării de alertă, prelungită ca urmare a pandemiei provocate de coronavirus (SARS-CoV-2), și având în vedere normele prevăzute de legislația în vigoare și recomandările Departamentului pentru Situații de Urgență, președintele Uniunii Ucrainenilor din România, dl deputat Nicolae Miroslov Petrețchi, a convocat pentru ziua de 17.06.2021, la sediul central din București al UUR, ședința ordinară a Consiliului (Radei) Uniunii. Lucrările ședinței Consiliului s-au desfășurat în sistem hibrid (prezență fizică și online), fiind statutare, participând toți cei 22 de membri ai Consiliului.

În prima parte a lucrărilor, compartimentele resurse umane și contabilitate au prezentat atât informări referitoare la situația financiar-contabilă pentru luna mai a.c., pe categorii de cheltuieli, cât și principalele constatări, rezultate în urma analizei cheltuielilor efectuate la nivelul filialelor, al comisiilor UUR și din verificarea deconturilor transmise de președinții de filiale pentru luna mai 2021, din care au rezultat următoarele: - deși s-a îmbunătățit activitatea privind întocmirea documentelor pentru organizarea și desfășurarea acțiunilor cultural-sportive, mai sunt situații în care nu se înaintează odată cu devizul și anexele justificative în acest sens (ca, de pildă, programul de desfășurare și expunerea de motive, ofertele pentru prestări servicii etc.), ceea ce îngreunează procesul de verificare și aprobare; - numărul de acțiuni se menține la un nivel foarte scăzut (din totalul cheltuielilor, acestea reprezentând aprox. 20%); - la nivel scăzut, se mențin și cheltuielile pentru investiții; - în cazul deconturilor, se mai întâlnesc situații când unele documente nu sunt întocmite corect (din facturi nerezultând întocmai serviciile prestate: cantitatea, numărul de persoane, cost per persoană; mai sunt omisiuni în a trece pe bonurile de combustibil CIF-ul UUR sau cele în care sunt atașate la decont documente neconforme); - au mai fost situații când referatele de necesitate nu erau însoțite de oferte sau declarația pe propria răspundere, iar la decont nu erau atașate toate documentele cerute de eșaloanele superioare (proces-verbal sau hotărârea Comitetului filialei, procesul-verbal de selecție oferte, contractul cu firma care prestează serviciul, acolo unde este cazul).

Pentru a preveni astfel de situații pe viitor, li s-a recomandat președinților de filiale să fie folosit mai eficient personalul de specialitate, acolo unde acesta a fost angajat (secretară, contabilă, consilier), și, la nevoie, aceștia să se adreseze personalului din compartimentul de contabilitate și resurse umane al UUR.

În cadrul discuțiilor purtate, președinții de filiale au prezentat intențiile filialelor privind investițiile și achizițiile de bunuri de inventar pentru perioada următoare, în vederea evitării necheltuirii fondurilor prevăzute la această categorie.

Compartimentul de contabilitate a solicitat președinților de filiale ca la terminarea acțiunilor și în cazul achizițiilor unor bunuri (când nu rezultă clar din documentele justificative), să se facă rapoarte de activitate prin care să fie explicat modul cum s-au desfășurat activitățile, numărul de participanți, sumele cheltuite și cele rămase și să se evite pe cât este posibil amâna-

rea activităților, pentru a nu se ajunge la situația ca până la sfârșitul anului să nu se mai poată re-planifica. În cazul achizițiilor, se pot face mențiuni de clarificare chiar pe documentele de achiziție. Având în vedere că s-a rezolvat problema cardurilor care vor facilita efectuarea plăților online, se impune ca, pe viitor, tranzacțiile să se realizeze cu cardul și prin virament online, și, numai în cazuri excepționale, să fie realizate numerar.

În continuarea lucrărilor ședinței, consilierul președintelui, dl Ilie Costel, a prezentat situația cotizațiilor și a membrilor UUR pentru fiecare filială, rezultând faptul că mai sunt organizații care nu au finalizat acțiunea de actualizare a adeziunilor și nici punerea în aplicare a măsurilor luate, ca urmare a hotărârilor Consiliului, în cazul celor care la alegeri nu au respectat dispozițiile acestuia.

Ședința de lucru a continuat cu prezentarea și aprobarea devizelor estimative pentru acțiunile planificate a se desfășura în luna iulie 2021. Domnul Nicolae Miroslov Petrețchi a prezentat

spre aprobare un număr de 25 de devize estimative, cu sumele solicitate, care, în principal, s-au referit la organizarea și desfășurarea unor acțiuni specifice tradițiilor ucrainenilor (zilele culturii ucrainene, ziua iei, expoziții de artă populară ucraineană, tradiții culinare ucrainene) și obiceiurilor de vară la ucraineni, caravana ucraineană, festival de folclor ucrainean: sărbătorirea unor scriitori ucraineni, întâlniri ale scriitorilor cu cititorii, organizarea unor acțiuni itinerante de cunoaștere și documentare, întreceri sportive și altele. Toate devizele prezentate de filiale au fost aprobate, sumele solicitate fiind, în unele cazuri, mai mici decât cele solicitate prin planul anual de cheltuieli. Excepție de la aprobare au făcut devizele trimise cu întârziere, cele care nu aveau anexate toate documentele solicitate sau din alte motive obiective. Președintele UUR a subliniat faptul că, în această perioadă, au fost planificate mai multe acțiuni itinerante de documentare și cunoaștere, cu un număr ridicat de persoane, comparativ cu numărul celor care-și achită obligația statutară, aceea de a plăti cotizația lunară (anuală).

Lucrările Consiliului au continuat cu prezentarea de către președintele UUR, domnul Nicolae Miroslov Petrețchi, a unui număr de 61 referate de necesitate pentru luna iulie a.c. Prin respectivele referate de necesitate, președinții de filiale și cei ai comisiilor UUR au solicitat alocarea sumelor de bani pentru: desfășurarea șe-

dințelor de Comitet și participarea la ședințele Consiliului UUR, cheltuieli gospodărești, achiziția de costume populare, de produse (compo-nente) electronice și de IT, articole sportive, de accesorii pentru autoturismele Uniunii, de mobilier pentru sediile filialelor, de obiecte de uz casnic și gospodăresc, de materiale consumabile (birotică, întreținere, protecție și dezinfectie), achiziția de combustibil, amânarea (re-planificarea unor acțiuni), efectuarea unor amenajări și reparații la sedii (clădiri, anexe) și la autoturismele din dotare, plata polițelor de asigurare la clădiri și autoturisme. Referatele de necesitate au fost aprobate în totalitate, acestea înscriindu-se în limitele plafoanelor acceptate.

Președintele Comisiei pentru presă, editare de cărți și mass-media, dl Ioan Herbil, a prezentat procesul-verbal al ultimei ședințe a comisiei (din 16.06.2021), din care am constatat că sunt unele propuneri de a include în Planul editorial al UUR pentru cea de-a doua jumătate a anului în curs câteva volume, dar și alte chestiuni aprobate în cadrul ultimei ședințe de lucru a comisiei amintite.

Secretara UUR, dna Andreea Boșneaga a prezentat unele concluzii, rezultate din analiza rapoartelor de activitate pentru luna mai, trimise de angajații Uniunii, după cum urmează: - nu toți angajații au înaintat în timp util aceste rapoarte; - unii angajați nu-și cunosc atribuțiile și, în consecință, înaintează rapoarte sumare sau cu activități care nu intră în competența lor; - în multe situații, activitățile menționate în rapoarte nu acoperă numărul de ore pentru care au fost angajați.

Pentru a preveni, pe viitor, astfel de situații, se impune ca angajații să fie sprijiniți de președinții de filiale, și, la nevoie, să solicite clarificări și precizări din partea secretariatului Uniunii.

Potrivit bunelor practici statorniceite în activitatea conducerii UUR, dl Nicolae Miroslov Petrețchi a prezentat în sinteză activitățile desfășurate în calitate de deputat în luna mai și până la data ședinței, problemele în detaliu urmând a fi prezentate într-un material separat care va fi publicat în periodicele UUR.

La finalul lucrărilor ședinței, au fost discutate și rezolvate o serie de probleme organizatorice care privesc buna organizare și desfășurare a activităților la nivelul Uniunii Ucrainenilor din România.

La ședință, a fost invitat și a participat președintele Comisiei de tineret și sport, dl Ciprian Lușcan, care a prezentat câteva proiecte ce urmează a se desfășura până la sfârșitul anului: o tabără, în câteva serii, pentru copiii care studiază în limba ucraineană, campionatul național de fotbal și altele.

La încheierea ședinței, Consiliul Uniunii Ucrainenilor din România a adoptat hotărâri pentru fiecare dintre măsurile analizate și aprobate, acestea fiind semnate de toți membrii Radei.

Următoarea ședință de lucru a Consiliului va avea loc la o dată care va fi comunicată în timp util filialelor.

*Material realizat de Victor HRIHORCIUC,
vicepreședinte al UUR*

Cronica activității UUR

Comisia pentru cultură a Uniunii Ucrainenilor din România (UUR) a organizat, recent, două întâlniri ale scriitorilor ucraineni cu cititorii din Banat. Evenimentul urmărește punerea în valoare a prezenței culturii și literaturii ucrainene în spațiul românesc.

Sâmbătă, 12 iunie, la sediul filialei UUR Caraș Severin din localitatea Caransebeș, a avut loc o manifestare culturală, în cadrul căreia a fost prezentată activitatea literară și publicistică a Uniunii Ucrainenilor din România. Redactorul ziarului „Vilne slovo”, Roman Petrașuc, a prezentat o comunicare despre viața și opera scriitorului ucrainean Vasyl Klym, iar profesorul de muzică și compozitorul Ivan Liber a vorbit despre cărțile sale, publicate cu sprijinul UUR. Întâlnirea s-a încheiat cu un recital de poezie și muzică, susținut de poetul Mihai Hafia Traista și corul organizației UUR din Caraș Severin.

Duminică, 13 iunie, la Casa de cultură a ucrainenilor din Timișoara, s-a desfășurat o întâlnire culturală, la care, pe lângă autorii de cărți ucraineni precum Mihai Decun, Ioan Câmpeanu, Gheorghe Hleba, Roman Petrașuc și Mihai Hafia Traista, au participat și reprezentanți ai altor minorități din Banat: Gorah Mrakici – Uniunea Sârbilor din România, Anca Panin – Uniunea Bulgară din Banat, Adrian Mirescu – minoritatea romilor, precum și reprezentantul aromânilor, Victor Enache. După susținerea prezentărilor, a avut loc un recital de poezie, susținut de Goran Mrakici, Victor Enache, Adrian Mirescu și Mihai Hafia Traista.

Filiala București a Uniunii Ucrainenilor din România (UUR) a organizat „Zilele culturii ucrainene”, în perioada 16-18 iunie 2021.

În cadrul evenimentului, au rostit discursuri și au susținut comunicări științifice deputatul Nicolae Miroslov Petrețchi – președintele UUR, Bogdan Moisei, Lucica Gherman, Irina Moisei, George Munteanu și Mihai Hafia Traista.

De asemenea, corul filialei UUR Tulcea „Zadunaiska Sici” și grupul artistic „Zorea” al filialei UUR București au delectat audiența cu un concert de muzică ucraineană.

Joi, 17 iunie, a fost organizată o expoziție de cărți și publicații ale UUR, precum și o serată lite-

ară, activități care s-au bucurat de apreciere în rândul publicului.

La eveniment, au participat membri și simpatizanți ai Uniunii Ucrainenilor din România, studenți și jurnaliști.

Marți, 22 iunie, Biserica Ortodoxă Ucraineană din Poienile de sub Munte, județul Maramureș, și-a sărbătorit hramul „Pogorârea Duhului Sfânt”.

Cu această ocazie, părintele Nicolae Lauruc, consilier al Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, alături de preotul paroh Adrian Vișovan, preoții Dumitru Curac, Ioan Șanta, Petru Rahovan, Gheorghe Albiciuc, Ghiță Chașcear, Iulius Mureșan și ieromonahul Gurie Bocicorec au oficiat Sfânta Liturghie.

Sărbătoarea bisericii din Poienile de sub Munte, cu hramul „Pogorârea Duhului Sfânt”, a fost cu atât mai frumoasă, cu cât la eveniment au luat parte numeroși oaspeți de vază și localnici, adulți și copii, îmbrăcați în straie populare ucrainene, fapt ce a dat o notă aparte procesiunii.

Sărbătorirea hramului s-a bucurat de prezența președintelui Uniunii Ucrainenilor din România (UUR), deputatul Nicolae Miroslov Petrețchi, a președintelui filialei UUR Maramureș, Miroslov Petrețchi, a primarului comunei Poienile de sub Munte, Alexa Chifa, a viceprimarului comunei, Ioan Holdiș, a consilierilor locali ai UUR, a unor membri ai organizației locale UUR, care au dorit să fie alături de părintele Adrian Vișovan și de comunitatea ortodoxă ucraineană din Poienile de sub Munte, cu ocazia acestui eveniment de mare însemnătate pentru biserică.

Acțiunea s-a desfășurat cu sprijinul UUR Maramureș, în baza parteneriatului dintre Biserica Ortodoxă Ucraineană din Poienile de sub Munte și filiala Maramureș a UUR, aceasta din urmă oferind sprijinul logistic și financiar necesar desfășurării evenimentului în cele mai bune condiții. Printre altele, au fost asigurate sistemul de sonorizare și servicii foto-video, precum și pachete cu hrană, oferite la finalul slujbei religioase enoriașilor participanți la praznicul „Pogorârea Duhului Sfânt”, hramul lăcașului de cult din Poienile de sub Munte.

Sfârșitul anului școlar 2020-2021 a fost marcat la Liceul Pedagogic „Taras Șevcenko” din Sighetu Marmăției printr-o ceremonie de premiere, la care au participat, alături de alți oaspeți, președintele UUR, deputatul Nicolae Miroslov Petrețchi, președintele filialei UUR Maramureș, profesorul Miroslov Petrețchi, și consilierul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, Nicolae Lauruc, preotul Parohiei Ortodoxe Ucrainene din Sighetu Marmăției.

În cadrul ceremoniei, realizată în parteneriat cu reprezentanții UUR, au fost premiate atât cadrele didactice care predau în limba ucraineană, precum și elevii care s-au remarcat prin rezultate deosebite la Concursul de recitare a poeziei ucrainene.

De asemenea, au fost acordate elevilor 30 de burse: 20 de burse din fondurile proprii UUR și 10 burse oferite de domnul deputat Nicolae Miroslov Petrețchi.

Ceremonia a fost coordonată de directorul liceului, profesorul Vasile Cureleac.

Biserica Ortodoxă Ucraineană „Duminica Tuturor Sfinților” din Remeți, județul Maramureș, și-a sărbătorit hramul în ziua de 27 iunie.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de părintele consilier Nicolae Lauruc de la parohia ortodoxă ucraineană din Sighetu Marmăției, părintele paroh Vladimir Marius Clem, ieromonahul Gurie Bocicorec de la Mănăstirea Ruscova, părintele Silviu-Teodor Cordovan de la parohia Orosfaia din Bistrița-Năsăud și părintele Gheorghe Chașcear de la parohia Câmpulung la Tisa.

La sărbătoarea hramului, au fost prezenți președintele Uniunii Ucrainenilor din România (UUR), deputatul Nicolae Miroslov Petrețchi, președintelui filialei UUR Maramureș, Miroslov Petrețchi, primarul comunei Remeți, Ivan Brânzanic, președintele Comisiei de tineret și sport, Ciprian Lușcan, consilieri locali ai UUR și alți membri ai organizației locale Remeți a Uniunii Ucrainenilor din România.

Evenimentul religios s-a desfășurat cu sprijinul UUR Maramureș, în baza acordului de colaborare dintre Biserica Ortodoxă Ucraineană din Remeți și filiala maramureșeană a UUR, care a oferit sprijinul necesar desfășurării acțiunii în cele mai bune condiții: sonorizare, realizarea unor filmări video profesionale, asigurarea mesei pentru invitați și pentru un număr mare de participanți.

Familia reprezintă și a reprezentat mereu baza societății, nucleul cel mai important al existenței umane. Din acest considerent, UUR susține numeroase evenimente prin care este scos în evidență rolul familiei, în special al celei creștine ucrainene.

O astfel de acțiune a fost organizată de Organizația Femeilor Ucrainene din România, OFUR, coordonată de doamna președinte prof. Ledia Spivaliuc, în data de 27.06.2021, la sediul UUR din localitatea Rona de Sus.

Au fost pregătite mai multe alocuțiuni, pe baza cărora s-au purtat discuții interesante. Astfel, dna prof. Ledia Spivaliuc a prezentat o comunicare dedicată rolului familiei, dna prof. Irina Iordăchianu a susținut comunicarea cu tema „Familia creștină”, iar dna prof. Maria Păpariga a supus atenției participanților problema violenței domestice.

(Continuare în pagina 5)

Cronica activității UUR

(Urmare din pagina 4)

Alte subiecte discutate au fost: rolul familiei tradiționale, subiect deschis de dna director Loredana Lușcan, menținerea unității familiei, înțelegerea între membrii familiei.

Evenimentul s-a bucurat de prezența președintelui UUR, deputatul Nicolae Miroslav Petreț-

chi, și a domnului președinte al filialei UUR Maramureș, prof. Miroslav Petrețchi. Alți invitați prezenți au fost președinții organizațiilor locale ale UUR din localitățile Repede, Lunca la Tisa, Crăciunești și Bocicoiu Mare, precum și numeroși membri ai UUR din localitățile amintite.

Bucurie, mișcare și joacă! Așa poate fi descrisă în doar câteva cuvinte Ziua Porților Deschise pentru preșcolarii din localitatea maramureșeană Rona de Sus, organizată joi, 17 iunie, la sediul organizației locale a Uniunii Ucrainenilor din România.

Astfel, copiii din grupa mică, coordonați de doamna educatoare Ana Semeniuc, cei din grupa mijlocie, îndrumați de doamna educatoare Mihaela Boiciuc, precum și cei din grupa mare, însoțiți de doamna educatoare Natalia Semeniuc, au petrecut o zi întreagă la sediul organizației, unde a fost amenajat recent un loc de joacă în aer liber.

Copiii au avut parte de o zi de neuitat, cu multă distracție și joacă pe terenul de minifotbal, s-au dat în tobogane și leagăne, iar cei mai curajoși au putut escalada, în siguranță, panoul de că-

țărare. Evenimentul a inclus și un moment artistic, organizat de copiii de la grădinița locală, care au interpretat cântece în limbile ucraineană și română.

Terenul multifuncțional de sport și spațiul de joacă pentru copii au fost amenajate cu sprijinul financiar al filialei UUR Maramureș.

România și Ucraina:

ACORD DE COOPERARE ÎNTRE JUDEȚUL SUCEAVA ȘI RAIONUL CERNĂUȚI

Președintele Consiliului Județean Suceava, Gheorghe Flutur, și președintele Consiliului Raional Cernăuți, Ruslan Domnițak, au semnat la Suceava un acord de cooperare între județul Suceava și raionul Cernăuți din Ucraina. Acest raion, înființat recent în contextul reorganizării administrativ-teritoriale și a procesului de descentralizare din Ucraina, este cel mai mare și mai populat dintre cele trei ale regiunii Cernăuți și cuprinde aproape toate zonele unde locuiesc compact etnici români.

Foto: Facebook.com/ConsiliulJudețeanSuceava

Acordul prevede pregătirea, promovarea și implementarea unor proiecte comune în beneficiul comunităților pe care cele două părți le reprezintă, inclusiv cu suportul financiar al Uniunii Europene. Proiectele vor viza domenii precum economie, agricultură, educație și cercetare, cultură, sănătate, protecția mediului, turism și sport, situații de urgență, servicii de protecție socială, infrastructură, locuințe și servicii comunale.

În cadrul unei ședințe comune, desfășurată luni, 5 iulie 2021, în Sala Unirii a Palatului Administrativ al Județului Suceava, Gheorghe Flutur a declarat că acest acord este important pentru că deschide calea realizării unor proiecte în zona transfrontalieră și a propus ca, în toamna acestui an, să fie organizată o ședință comună a celor două consilii, urmată de o acțiune comună a camerelor de comerț și industrie.

În acest context, șeful Administrației Publice Județene din Suceava a vorbit despre necesitatea unei colaborări mai strânse pentru implementarea

de proiecte transfrontaliere, în vederea atragerii de fonduri europene în cele două regiuni. De asemenea, Gheorghe Flutur a precizat că este necesară urgentarea deschiderii a patru puncte de trecere a frontierei româno-ucrainene în județul Suceava, acestea fiind deja modernizate de partea română.

Totodată, președintele CJ Suceava a cerut sprijinul părții ucrainene pentru îngrijirea mormintelor personalităților române din cimitirele din Cernăuți și reabilitarea Casei Aron Pumnul, exprimându-și disponibilitatea de a răspunde la solicitările similare ale partenerilor ucraineni, conform principiului reciprocității. Potrivit acestuia, cele două consilii pot coopera în domeniul educației, sănătății, turismului, dar și în cel economic, pentru dezvoltarea zonei.

„Vreau să reiau, cu acest prilej, un proiect mai vechi, și anume redeschiderea rutei feroviare de la Suceava la Cernăuți”, a mai spus președintele CJ Suceava. De asemenea, a propus și o colaborare mai strânsă în domeniul situațiilor de urgență. În final, Gheorghe Flutur a mulțumit omologului său pentru vizită și a salutat „curajul și dorința” Ucrainei de a merge pe drumul european.

La rândul său, Ruslan Domnițak a salutat încheierea acordului de colaborare între cele două regiuni, exprimându-și speranța că acest eveniment va pune bazele unei noi colaborări în viitorul apropiat.

„Am venit la Suceava ca vecini și ne întoarcem acasă ca prieteni”, a declarat președintele Consiliului Raional Cernăuți. Acesta a adăugat că este de acord cu propunerile făcute de șeful administrației județene sucevene, considerând prioritară colaborarea în domeniul situațiilor de urgență, dar a afirmat că nu mai puțin importante sunt și alte proiecte din diverse domenii, menționate de Gheorghe Flutur.

Președintele Consiliului Raional Cernăuți a adresat rugămintea părții române de a intermedia o întâlnire cu autoritățile din regiunea germană Schwaben, în vederea realizării unui acord de cooperare similar. Părțile au convenit ca, în perioada următoare, să stabilească proiectele comune care să fie discutate și demarate în prima ședință comună a celor două instituții.

(Sursa: www.administratie.ro,

www.facebook.com/ConsiliulJudețeanSuceava)

Vasile CAPTARU

IVAN FRANKO ȘI LUMEA MINUNATĂ A POVEȘTILOR

Copilăria este universul plin de miracole, de joc, de fericire scăldată de lumină și mirare. Totodată, este un basm fără sfârșit, tărâmul feeric lipsit de griji, plin de emoție, bucurie și culoare. Paradoxal, atunci când ajungem la maturitate și suntem prinși în iureșul vieții cotidiene a omului adult, ne dorim să fim, din nou, copii, să simțim mireasma dulce a inocenței, în timp ce, atunci când eram copii, priveam cu admirație oamenii mari și ne doream să treacă timpul cât mai repede, pentru a putea gusta din clipele maturității.

„Copilului poți să-i spui totul, totul; mereu m-a uimit faptul cât de puțin cei mari, tații și chiar mamele, își cunosc copiii. Copiii nu trebuie să le ascunzi nimic sub pretextul că sunt încă mici și e prea devreme pentru ei să știe ceva. Ce idee tristă și nefericită! Și ce bine își dau seama copiii că părinții lor îi cred prea mici și prea neștiutori, când ei, în realitate, înțeleg totul. Adultul nu știe că, până și în chestiunea cea mai dificilă, copilul îi poate da un sfat util”. (Feodor Dostoievski)

Cât de minunat este faptul că noi, cadrele didactice, păstrăm în sufletul nostru parfumul minunat al copilăriei toată viața! Suntem în mijlocul copiilor și ne putem bucura continuu de mirajul vârstei inocente.

Sub deviza copilăriei eterne, Școala Gimnazială Șerbăuți din județul Suceava, în parteneriat

cu filiala Suceava a Uniunii Ucrainenilor din România, a desfășurat, în luna iunie, activitatea „Ivan Franko – Lumea minunată a poveștilor”. Am împletit două evenimente apropiate: comemorarea lui Ivan Franko și Ziua Internațională a Copilului.

Ivan Franko (n. 1856) – unul din cei mai importanți clasici ai literaturii ucrainene, s-a stins din viață, la data de 28 mai 1916, la Lviv. Marele scriitor a lăsat moștenire numeroase povești, cuprinse în volumul „Pe vremea când animalele vorbeau”, scriere care a fost tradusă cu multă măiestrie în limba română de scriitorul și tradu-

cătorul Corneliu Irod, oferind posibilitatea și celorlalți copii din România să cunoască minunatele scrieri ale lui Franko.

În această acțiune, au fost implicați elevi de clasa a VII-a, care au citit pe roluri atât în limba ucraineană, cât și în română poveștile marelui scriitor ucrainean. Copiii au dat viață personajelor cu ajutorul marionetelor de pluș. Acest demers a fost, de fapt, o surpriză pregătită pentru elevii claselor primare, care au ascultat cu însuflețire poveștile „Vulpea și Cocorul”, „Lupul, Vulpea și Măgarul”, „Măgarul și Leul”, fiind absorbiți de frumoasa interpretare a elevilor: Sânziana Zuziac, Naomi Ilciuc, Denisa Cazemer-

ciuc, Lavinia Cazemericiuc, Mădălina Grițar, Antonio Semovin și Greta Corniciuc.

Prin derularea acestei activități, am dorit să oferim momente de bucurie și bună dispoziție elevilor mici, mai ales că aceștia nu s-au putut bucura pe parcursul acestui an școlar de asemenea clipe, din cauza restricțiilor determinate de pandemie. Cu acest prilej, am pus în valoare talentul actoricesc al elevilor de clasa a VII-a, oferindu-le posibilitatea de fi evidențiați și apreciați pentru calitățile lor deosebite. Tot efortul a fost răsplătit cu aplauze generoase, oferite de micii spectatori.

Apreciem implicarea doamnelor învățătoare Mirta Tanasiciuc, Liliana Rusu și Dorina Marici, care au răspuns pozitiv la această inițiativă. Mulțumim doamnei director al Școlii Gimnaziale Șerbăuți Silvia Boiciuc și domnului inspector Ilie Sauciuc pentru sprijinul acordat în derularea tuturor activităților propuse pe parcursul acestui an școlar dificil.

prof. Delia MARTINEAC

(Urmare din pagina 1)

Sentimentul nobil al prieteniei a fost cultivat, sub diverse forme, încă din cele mai vechi timpuri, când, indiferent de mărimea tribului ori a imperiului, indiferent de culoarea pielii, indiferent de etnie, indiferent de sex, indiferent de ocupații ori poziții sociale, se creau simpatii. Însă, de cele mai multe ori, în vremurile demult apuse, respectivele prietenii deveneau baza unor alianțe militare, prin care doi prieteni ajungeau să fie aliați împotriva unui dușman comun, inamic care, cu ceva timp înainte, putea fi prietenul unuia dintre ei sau chiar al amândurora.

De-a lungul secolului al XX-lea, au existat mai multe inițiative de a propune o zi internațională a prieteniei.

Astfel, la începutul anilor '30 ai veacului trecut, omul de afaceri american Joyce C. Hall, cel care, în anul 1910, lansase pe piață cărțile poștale Hallmark, a propus ca data celebrării prieteniei să fie 2 august, având, se pare, legătură cu sezonul concediilor, al vacanțelor, perioadă în care oamenii își trimiteau unii altora mult mai des cărți poștale. Dar atunci când un sentiment distins precum prietenia este umbrat de latura comercială a firii umane dusă la extrem, puritatea gestului de a trimite o carte poștală unui camarad își estompează din elanul sincerei prietenii, iar, cu timpul, această sărbătoare se disipă.

Cea de-a doua inițiativă i-a aparținut medicului paraguayean Ramon Artemio Bracho, care a propus, în anul 1958, ca data de 20 iulie să devină Ziua Internațională a Prieteniei, propunere

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A PRIETENIEI

ce avea să aibă aceeași soartă ca cea a lui J. C. Hall. Totuși, ideea născută în timpul unei cine a paraguayeanului Bracho cu prietenii stă la baza sărbătorii de azi.

După 40 de ani, în 1998, Nane Maria Annan, soția fostului secretar-general al Organizației Națiunilor Unite, Kofi Annan, a propus ca ambasadorul ONU al prieteniei să devină binecunoscutul personaj al desenului animat Winnie the Pooh, sugestie care avea să rămână la stadiul de proiect.

Însă, indiferent de una sau alta dintre propuneri de a celebra prietenia, de realizarea temporară a acesteia, de estomparea sărbătorii ei din cauza unor evenimente militare, sociale sau de altă natură, sentimentul prieteniei nu a dispărut, cerând, în continuare, o sărbătoare proprie.

Drept urmare, în anul 1997, UNESCO propune ca prietenia să fie marcată pe plan internațional. Ideea este preluată, în același an, de Adunarea Generală a ONU, iar, în 1998, prin Rezoluția

53/25, denumită „Deceniul Internațional de promovare a unei culturi a non-violenței și a păcii pentru copiii lumii 2001-2010”, aceeași organizație recunoaște că imensa suferință și enormul prejudiciu sunt cauzate copiilor Terrei prin diferite forme de violență, declarând că promovarea non-violenței și, implicit, a culturii păcii trebuie să fie transmisă și tuturor copiilor, prin educație.

Imediat după terminarea deceniului (2001-2010) de-a lungul căruia țările membre ONU au promovat prin diverse mijloace non-violența, în anul 2011, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite proclamă ca Ziua Internațională a Prieteniei să fie celebrată la 30 iulie. De atunci, an de an, la 30 iulie, toate statele membre ONU sunt chemate să sărbătorească această zi, când, în afară de sentimentul amicitiei, pot să-și etaleze cultura, tradițiile, obiceiurile locale, limba și tot ceea ce ține de armonia dătătoare de pace.

Cu toate că există unele țări care sărbătoresc Ziua Internațională a Prieteniei la alte date, sentimentul rămâne același: „dragostea pentru aproapele tău, pe care trebuie să-l iubești ca pe tine însuși”.

În concluzie, pe lângă manifestările publice naționale ori instituționale, organizate cu această ocazie, pot avea loc și acțiuni prin care Ziua Internațională a Prieteniei să fie sărbătorită la nivel individual, căci tocmai de aici pornește ceea ce se cheamă „prietenia între popoare”, cea care, dacă este sinceră, menține pacea mondială.

„Iar Iisus a zis:

**Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți,
că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.
Și punându-și mâinile peste ei, S-a dus
de acolo”.**

(Matei 19, 14-15)

Domnul nostru Iisus Hristos a reprezentat modelul desăvârșit de înțelepciune, iubire, frumos și bunătate. Datoria noastră de creștini este să urmăm respectivul model pentru a ne bucura de acel echilibru lăuntric care ne aduce mulțumire sufletească. Credința și dragostea față de biserică se sâdese în inimile creștinilor de la o vârstă fragedă. Cu cât educația religioasă începe mai devreme și cu cât intensitatea sa va fi mai mare, cu atât mai repede și eficace copilul va dobândi aceste valori esențiale ale umanității.

Educația religioasă a copiilor se realizează, în principal, la orele de religie, dar ea poate fi continuată și în cadrul activităților extracurriculare. Una dintre sarcinile acesteia este contribuția la formarea unui bun creștin, capabil să cunoască și să respecte valorile sacre. Acesta este și scopul inițierii parteneriatului „Lăsați copiii să vină la mine”, încheiat între filiala Suceava a Uniunii Ucrainenilor din România, reprezentată de dl președinte Ilie Sauciuc, Parohia „Sfântul Ilie” din Dărmănești, mandatată de părintele paroh Mihai Cobziuc, și Școala Gimnazială Șerbăuți din județul Suceava, reprezentată de dna director Silvia Boiciuc.

Nu trebuie să lăsăm educația religioasă doar în sarcina profesorului de religie, ci cu toții avem obligația de a contribui la formarea tinerelor vlăs-

„Lăsați copiii să vină la mine!”

tare, în a-i ajuta pe elevii noștri să distingă fapta bună de fapta rea. Doar în acest mod, copilul devine conștient că are de respectat niște norme morale și îndatoriri față de semenii săi. Iubirea pentru aproapele nostru, ajutorul reciproc, milostenia, bunătatea, blândețea, recunoștința, cinstea, dreptatea sunt însușiri pe care elevul le dobândește în colectivitate. De aceea, noi, cadrele didactice, suntem datoare să cultivăm aceste calități pentru o lume mai bună.

Având în vedere că în localitățile Șerbăuți și Dărmănești populația majoritară este ucraineană, am dorit să sensibilizăm localnicii prin activități culturale și religioase în limba maternă. Este binecunoscut faptul că ucrainenii sunt un popor profund religios, motiv pentru care am dorit ca tinerii noștri să fie implicați în diverse activități ce reușesc instituții fundamentale precum școala și biserica, depășind bariera etnică.

Grupul vocal „Vinociok”, aparținând Școlii Gimnaziale Șerbăuți, la invitația părintelui Mihai Cobziuc, a participat la Sfânta Liturghie din Duminica Rusaliilor. Nu întâmplător am ales această mare sărbătoare pentru întreaga creștinătate: Rusaliile, Cincizecimea sau Pogorârea Sfântului Duh, fiind una dintre cele mai vechi sărbători, cunoscută și ca ziua întemeierii Bisericii. Duhul Sfânt, în chip de limbi de foc, s-a pogorât peste cei doisprezece apostoli, iar aceștia au început să vorbească în limbile tuturor neamurilor și să se înțeleagă între ei.

La finalul Sfintei Liturghii, copiii din Șerbăuți au interpretat câteva cântece religioase în limba ucraineană, care au ajuns la sufletul enoriașilor prezenți. Activitățile din cadrul acestui parteneriat împletesc armonios dragostea pentru Dumnezeu și iubirea pentru limba maternă, contribuind atât la construirea unui sistem de valori spirituale și etice, cât și la promovarea cântecelor religioase în limba maternă ucraineană.

Părintele Mihai Cobziuc, în calitate de director

al Departamentului Minorități și Misiune culturală, socială și identitară din cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, are inițiative numeroase și deosebite, prin acestea promovând limba ucraineană și frumoasele tradiții creștine ale bucovine-

nilor. Ne bucurăm că avem în rândul nostru oameni valoroși, misiunea cărora este de a sprijini și contribui la păstrarea identității etnice și la susținerea diversității culturale.

«Dumnezeu nu e în cer, nu-i pe pământ: Dumnezeu e în inima noastră. Am înțeles că un om poate avea totul, neavând nimic și nimic, având totul». (Mihai Eminescu)

prof. Delia MARTINEAC

Rândunelele de sub streășina Căminului Cultural

La Negostina, județul Suceava, există un frumos Cămin Cultural, amplasat între cele două clădiri ale școlii, care a fost construit imediat după evenimentele din 1989, deoarece vechea clădire se afla într-o stare de degradare severă. Clădirea nouă a fost ridicată cu sprijinul și efortul Guvernului României, a administrației locale Bălcăuți și a Uniunii Ucrainenilor din România. În anul 1994, a fost dat în folosință și a fost inaugurat printr-un mare festival, ca la ucraineni, iar, în 1999, a fost amplasat în fața lui bustul marelui Kobzar ucrainean, Taras H. Șevcenko, geniul literaturii ucrainene, dăruit de Ucraina.

Multe evenimente culturale, artistice și educative s-au desfășurat aici, iar negostinenii sunt oameni iubitori de cultură, mai ales a celei ucrainene. Oameni de seamă au poposit la noi, numeroase formații artistice din țară, dar și din Ucraina ne-au onorat cu prezența și cu prestațiile lor și ne-au încântat cu cele mai frumoase și prețioase cân-

tece și dansuri ucrainene și românești. Peste ani, clădirea a început să se deterioreze, având nevoie de serioase reparații. Astfel, a fost aprobat un proiect de reabilitare și renovare. După vreo doi ani și ceva, Căminul Cultural din Negostina a căpătat o nouă înfățișare, mai modernă, conform standardelor europene, așa cum se cere în zilele noastre.

Anul trecut, în primăvară, au sosit câteva familii de rândunele, care, „apreciind” noua înfățișare a clădirii, au început să-și construiască micile lor căsuțe, cuiburile, chiar sub streășină sau în colțurile geamurilor. Curiozitatea m-a făcut să le număr, fiind prima vecină a Căminului, și am ajuns la 10, iar două dintre ele privesc chiar în curtea mea. Mă bucur că pot să le admir vioiciunea, hărnicia și dansurile în ritm de vals. Toamna trecută și-au părăsit cuiburile, iar primăvara aceasta s-au întors fără a greși destinația. Au început să le refacă, să le întărească, pentru a fi mai rezis-

tente. În fiecare dimineață, urmăresc și mă minunez de valsurile lor nemuritoare, ieșind din cuiburi, zburând în înaltul cerului, cîripind și bucurându-se de reîntâlnirea cu locurile natale. Deja au depus ouăle și așteaptă să iasă puișorii. Între timp, și-au făcut apariția și alte surate de-ale lor, iar în curtea mea sunt deja 5 cuiburi. Stau și îi privesc și mă minunez cât de inteligente pot fi păsările cerului. În prezent, sunt deja 15 cuiburi pe colțurile geamurilor în partea de sus și sunt cel puțin 30 de rândunele, fiindcă în fiecare cuib există câte o pereche. O rândunică stă în cuibar pe ouă, iar cealaltă pleacă în căutarea hranei, apoi se schimbă rolurile și așa fac toată ziua, înălțându-se sus la cer și întâlnindu-se cu alte rândunele „de prin vecini”, formând un întreg alai, încât crezi că e o mare sărbătoare. Uneori, zborul lor este paralel cu pământul, la o distanță foarte mică, iar, din bătrâni, se spune că, în această situație, vine ploaia, pe care o așteptăm, deseori, cu nerăbdare.

În fața Căminului Cultural din Negostina, veghează toată această splendoare bustul marelui bard ucrainean, T.H. Șevcenko, care, probabil, „zice” în gândul lui: „ce bine ar fi dacă și oamenii s-ar iubi precum aceste viețuitoare”.

Păsările călătoare nu greșesc niciodată cuiburile lor natale, locul unde și-au construit căsuțele și au scos puișori, aici, le place, aici, e țara lor natală și dragă, o iubesc din tot sufletul, de aceea se întorc în fiecare primăvară și viețuiesc până în toamnă.

Felicia GRIGORAȘ

Spiritualitate ortodoxă ucraineană la Suceava

Ziua Sfinților Apostoli Petru și Pavel este cea în care cerurile se deschid, iar Sfântul Petru poate fi văzut stând de-a dreapta Tatălui Ceresc, spune tradiția populară. La această sărbătoare, cunoscută în popor și sub denumirea de „Sânpetru de vară”, în cadrul parohiei misionare „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, destinată minorității ortodoxe ucrainene din municipiul Suceava, s-a desfășurat acțiunea „Masă rotundă cu tema *Spiritualitate ortodoxă ucraineană în municipiul Suceava*”.

Scopul acestei manifestări a constat în promovarea valorilor culturale și spirituale ale etniei ucrainene din zonă, precum și revigorarea și conștientizarea identității etnice și propagarea tradițiilor și obiceiurilor ucrainene. Doamna Lucia Mihoc, președintele organizației municipale UUR Suceava, a explicat că, în acest sens, au fost invitate persoane din mai multe parohii în care trăiesc majoritar credincioși de etnie ucraineană, în frunte cu preotul lor și cu președintele organizației locale, îmbrăcați în costumul popular ucrainean specific zonei de proveniență. Acțiunea organizată este cuprinsă în Planul de acțiuni și proiecte culturale ale filialei Suceava a UUR pe anul 2021. Dumneaei a menționat, de asemenea, faptul că evenimentul are o importanță deosebită în promovarea și păstrarea relațiilor cultural-spirituale dintre etnicii ucraineni de pe teritoriul județului Suceava și ucrainenii din patria-mamă, de unde au fost invitați preoți din cadrul Mitropoliei Cernăuților.

Slujba religioasă bilingvă a fost oficiată, în altarul de vară, de un sobor de preoți invitați din parohiile municipiului și din localitățile Negostina, Bălcăuți, Măriștea Mică, Gropeni, Vâlcele, Paltinu, cărora li s-au alăturat și preoții delegației Mitropoliei Cernăuților și a Bucovinei din Ucraina: pr. Petru Toderian, diac. Ioan Toderian, Mihail Lis, Mihail Marșavka, Yurii Oliivskyi, Dmytro Sanduleac și presb. Kataryna Toderian. În cadrul acestei manifestări, după oficierea slujbei religioase, au fost prezentate comunicări de către preoții ucraineni, reprezentanți ai autorităților locale, din partea Primăriei municipiului Suceava și de specialiști în domeniul istoric, politic și social.

Participanții au avut ocazia să depună flori la monumentul victimelor Holodomorului, 1932-1933, care se află în curtea Bisericii Ortodoxe Ucrainene „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din municipiul Suceava.

Preotul paroh Mihai Maghiar, în cuvântul adresat enoriașilor, a vorbit despre rolul bisericii în perpetuarea tradițiilor, ca parte importantă a spiritualității ortodoxe ucrainene, a menționat scopul și obiectivele acestei activități, implicarea domnului Ilie Sauciu, președintele filialei Suceava a UUR, a doamnei inspector Lucia Mihoc, „sufletul acestui proiect”, implementat ca urmare a parteneriatului dintre Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” și Uniunea Ucrainenilor din România.

La această sărbătoare a bisericii din cartierul Zamca, a participat și primarul municipiului Suceava, domnul Ion Lungu, care a amintit că municipalitatea a sprijinit construirea altarului de vară, unde soborul de preoți a oficiat slujba în această zi de iunie. Rugăciunea, cântările de la strună, straietele de sărbătoare ale enoriașilor și decorul naturii din luna lui Cireșar, atunci când se contopesc se transformă în sentimente, în trăiri, în spiritualitate.

Ucrainenii ortodocși din municipiu și invitații din parohiile în care trăiesc credincioși de etnie ucraineană, preoții acestora, președinții organizațiilor locale ale UUR au participat cu drag la această manifestare culturală, biserica fiind centrul spiritual, în jurul căreia participanții au adunat în acest spațiu bucovinean credință, culoare și interculturalitate. Tradiția, acest patrimoniu intangibil, reprezintă vectorul identității unei comunități umane.

Astfel, evenimentul acesta, desfășurat la 29 iunie 2021, în miezul Bucovinei, la Suceava, a constituit acea fărâmbă de idee care a reușit să adune inimi și minți, pentru a emana spiritualitatea ortodoxă ucraineană.

Otilia MAȚNER

Ucrainencele României – de Ziua Internațională a Familiei

Din cele mai vechi timpuri, familia reprezintă baza și stabilitatea societății, fiind primul nucleu al civilizației și rezervorul uman al istoriei. Din acest motiv, Uniunea Ucrainenilor din România susține un număr ridicat de acțiuni prin care reușește să scoată în evidență rolul familiei, în special al celei creștine ucrainene.

Un astfel de eveniment a fost desfășurat de Organizația Femeilor Ucrainene din România, OFUR, la cărmă careia se află doamna prof. Ledia Spivaliuc, și filiala Maramureș a UUR, coordonată de prof. Miroslav Petrețchi, în data de 27 iunie 2021, la sediul organizației locale Rona de Sus a UUR.

Pentru a lansa și facilita purtarea unor discuții cât mai interesante și benefice, au fost pregătite și rostite mai multe comunicări și o serie de discursuri din partea conducerii Uniunii.

În cuvântarea sa, dna prof. Ledia Spivaliuc a prezentat tema evenimentului, a definit rolul și protecția familiei atât în trecut, cât și în societatea contemporană, a subliniat evoluția acesteia, precum și modurile de protecție ale femeilor ucrainene. Totodată, dna Spivaliuc a adus la conștiință celor prezenți faptul că Organizația Femeilor Ucrainene din România este printre cele mai active organizații ale femeilor ucrainene din întreaga lume.

Ulterior, președintele UUR, domnul deputat Nicolae Miroslav Petrețchi, a felicitat și prezentat activitatea intensă desfășurată de OFUR, amintind etapele dificile necesare organizării unui eveniment de o asemenea amploare, considerate, din exterior, a fi simple. De asemenea, acesta a prezentat publicului activitatea sa parlamentară cu privire la susținerea familiei, a femeilor ucrainene și a acțiunilor OFUR. Aprecierile față de eforturile organizării unei asemenea acțiuni și buna colaborare a filialei UUR Maramureș cu OFUR au fost completate de președintele UUR Maramureș, prof. Miroslav Petrețchi.

Comunicarea „Rolul femeii în societate: trecut, prezent și viitor” a fost expusă de dna prof. Irina Iordăchianu, președinta organizației locale Bistra a UUR, referindu-se la drepturile femeilor și evoluția acestora în timp, comparativ cu deprecierile rolului femeii din trecut, impunerea clasei feminine în societate, egalitatea morală și legislativă în raport cu bărbații, precum și la acțiunile culturale, sociale și politice ale femeilor.

Consilierul UUR Maramureș, dna Maria Papariga, a vorbit despre: familia tradițională ca centru spiritual al oamenilor, locul în care aceștia găsesc liniște sufletească și împăcare, respectarea diferențelor dintre membrii familiei, metodele de soluționare a conflictelor, cultivarea răbdării, înțelegerea reciprocă și nevoia comunicării deschise.

Dna Lușcan Loredana, directorul Școlii Gimnaziale Rona de Sus, a ținut de cuviință să prezinte rolul familiei în educația copiilor, ca primă „instituție” care formează și modelează

personalitatea copilului, modificările legislative recente care afectează familia tradițională și micile privilegii ale bărbaților în rândul câmpului muncii.

Completând cele spuse anterior, dna inspector Mariana Dobroțchi a vorbit despre importanța perpetuării limbii ucrainene în familie și în școli.

Președintele organizației locale Lunca la Tisa a UUR, dna prof. Anna Sambor, a vorbit despre alcătuirea familiei tradiționale, legătura spirituală a familiei cu biserica, pericolul destrămării familiei tradiționale în contextele noilor prevederi și practici și nevoia conștientizării importanței familiei în rândul tinerilor.

Pe lângă cei amintiți, au mai luat cuvântul și persoane din public.

Secole întregi, familia a rămas nucleul civilizației tocmai datorită primei forme de organizare a societății care s-a bazat pe familie, iar legăturile de rudenie confereau nou apărutei societăți o stabilitate uriașă. În ciuda trecerii timpului, în unele zone, legăturile au rămas la fel de stabile, de parcă istoria ar fi rămas blocată. Din păcate,

perioada modernă și civilizația noilor vremuri aduc cu ele o tendință mai puțin favorabilă: slăbirea legăturilor familiale. Drept urmare, familia contemporană trece printr-o criză marcată de schimbări, cauzate de confruntarea cu noile valori și norme sociale, impuse de actualul mod de viață. Acestea obligă membrii familiei să acționeze în conformitate cu influențele sociale în vederea păstrării familiei și a echilibrului psihosocial.

Deoarece omul este o ființă socială, el are nevoie să trăiască în colectivitate. Pentru a ajunge la dezvoltarea deplină a facultăților sale intelectuale și psihice și a caracteristicilor de natură socio-emoțională, omul trebuie să se afle într-o relație permanentă cu alte ființe umane. Singur și lipsit de afectivitate, acesta tinde să evite adevăratul său potențial, stagnând pe o treaptă inferioară a dezvoltării sale. Majoritatea trăsăturilor fundamentale omenești care formează imaginea de sine sunt simțământul de apartenență, de interdependență și de valoare personală, toate dobândite în cadrul familiei. Relațiile

de interdependență dintre părinți și copii, respectiv relațiile de susținere reciprocă dintre soț și soție furnizează resursele necesare individului pentru a depăși situațiile critice din viață și pentru a atinge randamentul maxim în adevăratele provocări.

Un alt subiect important abordat în cadrul evenimentului a fost rolul familiei în educația copiilor. Familia poartă cea mai mare responsabilitate pentru felul cum își educă membrii și este instituția în care se formează și se construiește personalitatea copilului. Fiind primul mediu educativ, influența cadrului familial marchează esențial dezvoltarea acestuia ca individ. Educația copilului începe de acasă, unde acesta își are drept profesori pe părinți și unde învață lecții care au ca scop parcurgerea etapelor vieții într-o manieră mai ușoară și mai utilă. Respectul, încrederea, politețea și disciplina sunt lecțiile care stau la baza formării individului. Tot aici, se cultivă și sentimentul dreptății, respectului, iubirii, sacrificiului, demnității și ajutorului, reprezentând elemente ale vieții sociale și afective. Dat fiind faptul că familia exercită o influență deosebit de puternică asupra copilului, aceasta poate să fie atât pozitivă, cât și negativă, și poate să persiste pe tot parcursul vieții, dacă nu este realizată corespunzător.

Referitor la informațiile mai sus prezentate, Uniunea Ucrainenilor din România continuă să sprijine, prin numeroase evenimente și demersuri, protecția familiei și comunității ucrainene, să cultive principiul egalității dintre membrii familiei și să asigure un cadru educativ perfect pentru perpetuarea limbii ucrainene atât în școli, cât și în sânul familiei.

Fabian POPOVICI

Un rezultat deosebit la Concursul „Istoria și tradițiile minorității ucrainene” – Suceava, mai 2021 –

În luna mai 2021, Concursul Național „Istoria și tradițiile minorității ucrainene” din Suceava, inițiat și coordonat de insp. prof. Lucia Mihoc, a ajuns la ediția a XI-a.

Fiind în primul an de studiu al limbii ucrainene materne la nivel liceal în cadrul Liceului Teoretic „Bogdan Vodă” Vișeu de Sus, în grupa nou înființată în anul școlar 2020-2021, eleva Maria Ciorei, din clasa a XI-a D, a răspuns pozitiv și cu mult entuziasm invitației de a participa la acest concurs. Și pentru că este o elevă silitoare, perfecționistă în tot ceea ce face, Maria a pregătit un material bogat, înfățișând autenticitatea obiceiurilor și tradițiilor de Paște ale ucrainenilor din localitatea maramureșeană Poienile de sub Munte.

Rezultatul a fost pe măsură, Ciorei Maria obținând premiul I la secțiunea „Prezentarea unui obicei”, cu tema „Frumusețea sărbătorilor pascale”, și diplomă de participare pentru secțiunea „Fotografie”.

Mă bucur că am motivat-o pentru partea aceasta sensibilă a tradiției și pentru frumosul exprimat prin portul popular, prin obiceiurile de preț lăsate de strămoșii noștri ucraineni.

Mulțumim Uniunii Ucrainenilor din România pentru susținerea proiectului și acordarea frumoaselor premii, președintelui filialei Suceava a UUR, insp. prof. Ilie Sauciuc, președintei organizației municipale UUR Suceava, insp. prof. Lucia Mihoc, care a propus introducerea acestui concurs în Planul de activități al UUR, și Colegiului Național „Mihai Eminescu” Suceava, reprezentat de dna director, prof. Gabriela Cazac, pentru aportul adus prin acest proiect păstrării, conservării și valorificării tradițiilor și obiceiurilor locale, precum și a elementelor de folclor și etnografie specifice fiecărei localități ucrainene din România.

Felicitări tuturor participanților și îndrumătorilor acestora!

Irina NÂSUI, prof. lb. ucr. L.T. „Bogdan Vodă” Vișeu de Sus, Maramureș

O zi care nu se uită niciodată

Pentru elevii de pretutindeni, dar și pentru toate cadrele didactice ziua când se află roadele învățării, când se constată cine continuă și cine nu este una specială. Într-o astfel de zi, foarte călduroasă (nouă, celor din N-E României ne place căldura, că aici mai tot timpul e răcoare), am observat mișcare, agitație, auzeam voci tinere, cristaline, râsete, când s-a nimerit să trec pe lângă Școala Gimnazială „Maria Enescu Cosmovici” din satul Mihăileni, județul Botoșani.

Cu o zi înainte, o rugasem pe doamna directoare a școlii, Simonica Lăcrămioara Fercalo, să-mi acorde un interviu. Răspunsul domniei sale a fost afirmativ, cu precizarea să vin după ceremonia de premiere, serbarea de sfârșit de an. Vineri, 25 iunie, o zi plină de soare strălucitor, după ce elevii și cadrele didactice și-au luat rămas-bun, am intrat în clădirea școlii. Doamna director m-a invitat în biroul Domniei Sale și am purces la întrebări și răspunsuri.

Olimpia Ivaniciuc: Doamnă director, câți elevi înscriși la școală ați avut în anul școlar 2020-2021?

Simonica Fercalo: În total, în anul școlar 2020-2021, au fost înscriși 240 de elevi, în afară de grădiniță și de clasa pregătitoare.

O.I.: Au frecventat toți elevii? Câți au promovat?

S.F.: Absolut toți elevii unității de învățământ din Mihăileni au frecventat cursurile. Ca niciodată, spre bucuria mea, a învățătorilor și a profesorilor, au promovat toți cei 240 de elevi ai școlii noastre.

O.I.: Este minunat! Niciun corigent, niciun repetent. Felicitări!

S.F.: Mulțumim!

O.I.: Câți au primit coronițe, premii I, II, III, mențiuni?

S.F.: Foarte mulți. Sunt clase în care au primit coronițe chiar câte doi elevi. Și multe premii, și mențiuni. Sunt meritate, copiii, adaptându-se condițiilor de pandemie, au învățat.

O.I.: Acum, vă rog, dacă ați putea să-mi spuneți câți copii au ales să studieze limba ucraineană, din cei 240 de elevi?

S.F.: 66 de elevi au ales să studieze și limba ucraineană, ceea ce înseamnă 27,5% din efectivul de elevi.

O.I.: Printre ei sunt și elevi români sau din familii mixte?

S.F.: Cu siguranță, printre cei 66 de elevi, sunt și români, și din familii mixte, și anume: 35 de elevi sunt ucraineni, iar 31 – români sau proveniți din familii mixte.

O.I.: Referitor la studierea limbii ucrainene, vreau să vă întreb cum ați făcut orarul?

S.F.: Avem clasa a IV-a, unde toți elevii studiază limba ucraineană, marți, de la 10 la 12, iar, miercuri, de la 11 la 12. La această clasă, predă dna prof. Iuliana Vatamaniuc, un cadru didactic responsabil, mulțumit de rezultatele elevilor săi. La clasa a V-a, predă dra prof. Cosmina Maidaniuc, pe grupe, la sfârșitul orelor. Această profesoară, deși tânără, și-a luat munca în serios, lucrează foarte mult cu elevii și are succes, la fel ca și dna Iuliana Vatamaniuc. La clasele a VII-a și a VIII-a, se învață cumulat, marți și miercuri, între orele 13-15, iar, joi, de la 12-13, cu dna prof. Iuliana Vatamaniuc, care este încântată de dorința elevilor de a studia limba ucraineană.

O.I.: Mă bucur pentru acești elevi curajoși. Îi numesc așa, pentru că e curaj să studiezi încă un obiect pe lângă cele prevăzute în programa școlară.

S.F.: Aveți dreptate. Cele două profesoare au și talentul de a dăru cunoștințe de limbă ucraineană elevilor și cunosc foarte bine limba ucraineană.

O.I.: Cum v-ați descurcat în acest an pandemic?

S.F.: Încă de la început, elevii au înțeles că trebuie să învețe și în alte condiții decât cele clasice. Ne-a ajutat și Inspectoratul Școlar și Primăria comunei. Elevii au studiat online, au înțeles situația în care ne-am aflat atunci. Le-am explicat împreună cu celelalte cadre didactice, și, deși a fost mai greu, au asimilat cunoștințe și au obținut rezultate bune și foarte bune. În concluzie, ne-am descurcat bine.

O.I.: Ce anume vă place cel mai mult în activitatea de director?

S.F.: Cel mai mult îmi plac copiii, să fiu în mijlocul lor, să vorbesc cu ei, să le dau sfaturi folositoare, să-i ajut. Și colegii îmi plac, ne sfătuim, ne înțelegem.

O.I.: Aveți laboratoare, ateliere în școală?

S.F.: Ateliere nu avem, dar avem laboratoare de fizică, chimie, științe. Profesorii de geografie, română, matematică au săli speciale pentru fiecare obiect în parte.

O.I.: Ce proiecte aveți pentru viitor, respectiv pentru anul școlar 2021-2022?

S.F.: Dorim să înființăm, la Școala din Vlădeni, într-o sală care nu este folosită, un atelier de încondeiere a ouălor. Poate Rodica Giuraniuc ne va ajuta să învățăm tainele încondeierii ouălor. Vom cere ajutor dlui inspector Paul Bilocopetiuc să organizăm o excursie și vom solicita, cât mai repede, o sală de sport. În acest sens, voi cere sprijin Primăriei, Inspectoratului Școlar și tuturor celor dornici să ne ajute.

O.I.: Vă voi adresa acum o întrebare care sper să nu vă supere. Sunt persoane cărora nu le plac ucrainenii și limba ucraineană. Pe dumneavoastră nu vă deranjează faptul că elevii au dorit să studieze această limbă?

S.F. (Cu un zâmbet larg): Я українка, я говорю по-українськи, пані, ви не знали це?

O.I.: (Răspunsul doamnei m-a emoționat atât de tare, încât îmi venea s-o strâng în brațe. Am mai discutat în limba ucraineană câteva momente). Vă mulțumesc pentru timpul acordat. Succes pe mai departe!

S.F.: Și eu vă mulțumesc!

Olimpia IVANICIUC

Aflându-mă în satul meu natal Negostina, pentru rezolvarea unor probleme familiale, nu am putut să-mi înfrânez pornirea de a participa, ca simplu spectator, la sărbătoarea ultimului clopoțel și de premiere de sfârșit de an pentru elevii Școlii Generale de 8 clase din Negostina. Chiar de la bun început, când elevii s-au adunat în fața școlii, gândul m-a dus cu foarte mulți ani în urmă, când și noi, elevii din generația mea, am sărbătorit ultimul clopoțel, la încheierea clasei a IV-a, iar, mai apoi, și a clasei a VIII-a, căci generația noastră a fost prima care a absolvit 8 clase gimnaziale și a urmat liceul de 12 clase. Mă uitam cum a fost atunci și cum e acum, fără a intra în probleme concrete privind sistemul de învățământ. Îmi aduc aminte că și atunci am venit cu emoție la sărbătoarea ultimului clopoțel, dar am ajuns singur, pe jos, căci părinții erau ocupați cu muncile câmpului, unii veneau și cu buchete de flori, dar majoritatea fără, căci, pe atunci, orice petec de pământ era folosit pentru a produce ceva de-ale gurii. Unii veneau cu haine noi, însă majoritatea, cu ce aveau, dar toate erau curate și călcate. La școală, nu se mai vine pe jos, aproape toți copiii erau aduși cu mașina de către părinți (la un moment dat, am numărat vreo 30-40 de mașini staționând în fața școlii). Despre îmbrăcăminte ce să vă mai spun, toți erau în haine noi, care mai de care, după ultima modă, iar mamele și bunicile nu s-au lăsat mai prejos. Generația mea a studiat în limba maternă (ucraineană) până în clasa a IV-a, acum limba ucraineană a rămas doar ca obiect de studiu. Pe vremea mea, toți copiii, atât acasă, cât și la școală, vorbeam între noi, dar și cu învățătorii noștri, în limba ucraineană, însă, acum, rar mai auzi câte un copil vorbind în ucraineană. Este o problemă pentru părinți, pentru profesori, și nu numai. Totuși, încă nu e totul pierdut. Dar să revenim la sărbătoarea noastră. Copii cu buchete mari de flori așteptau cu nerăbdare începerea festivităților. Organizatorii, pentru a se evita unele situații nedorite, având în vedere că afară era mare zăpușeală, peste 30 de grade, au hotărât ca activitatea să se desfășoare la căminul cultural recent renovat, care așteaptă să fie și mobilat corespunzător.

Sărbătoarea a început cu o oarecare întârziere, căci atât doamna directoare, cât și viceprimarul comunei, consăteanul nostru Iulian Chideșă, au participat la manifestări similare de la Bălcăuți și Gropeni, dar și-au exprimat dorința de a fi prezenți și la Negostina.

Dar iată că a venit și momentul deschiderii sărbătorii de sfârșit de an și de premiere a elevilor

Atunci și acum

care, de-a lungul anului, au trecut totuși cu bine peste toate greutățile generate de circumstanțele impuse de pandemia COVID-19 și de măsurile stabilite de autoritățile centrale și locale competente.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de directoarea școlilor gimnaziale din comuna Bălcăuți, (ce cuprinde satele Bălcăuți, Gropeni și Negostina), doamna Secstilia Gherase, care a adus mulțumiri atât colectivului de profesori din cele trei localități pentru strădania depusă, în condiții speciale, privind pregătirea elevilor din clasele ce le-au fost repartizate, și elevilor pentru rezultatele obținute în condițiile sus-menționate (toți elevii Școlii Gimnaziale din Negostina au promovat clasa), cât și conducerii Consiliului Local și al Primăriei Bălcăuți, pentru sprijinul acordat în buna desfășurare a procesului de învățământ din anul școlar care tocmai s-a scurs. În finalul discursului, doamna directoare a urat profesorilor un concediu plăcut, iar copiilor, o vacanță plină de bucurii, fără însă a abandona complet cartea și cu speranța că noul an școlar se va desfășura în condiții normale.

A urmat cuvântul reprezentantului Primăriei Bălcăuți, domnul Iulian Chideșă, viceprimarul comunei, care a felicitat atât elevii celor 5 clase, cât și profesorii acestora pentru rezultatele obținute, exprimând disponibilitatea primăriei de a sprijini, în continuare, procesul de învățământ din comună. La final, a urat tuturor mult succes pentru anul școlar următor.

Acțiunea propriu-zisă a început cu premierea elevilor din clasa I-a, învățătoare Mihaela Pițuc, din cei 13 elevi înscriși în anul de învățământ 2020/2021 toți au absolvit clasa, fiind premiați 5 cu premiul unu, 3 cu premiul doi, 2 cu premiul trei și 3 cu mențiune. Din această clasă, cei mai sârguincioși elevi au fost: Marian Gafencu și Natalia Fraseniu.

Festivitatea a continuat cu premierea elevilor din clasa a III-a, învățătoare Alina Caciur, din cei 12 înscriși în anul de învățământ 2020/2021 toți au absolvit clasa, fiind premiați astfel: 3 cu premiul unu, 4 cu premiul doi, 2 cu premiul trei și 3 cu mențiune. Eleva care s-a remarcat pe parcursul acestui an de învățământ cel mai mult a fost Moroșan Veronica.

A venit rândul premierii elevilor din clasa a IV-a, învățătoare Cristina Chideșă. Din cei 14 elevi înscriși în anul de învățământ 2020/2021 toți au absolvit clasa, fiind premiați 3 cu premiul unu, 4 cu premiul doi, 4 cu premiul trei și 3 cu mențiune. Elevii care pe parcursul acestui an de învățământ au obținut rezultate excepționale au fost Alexandru Cozariuc și Gabriel Rîșciuc (cu FB pe linie).

La final, au fost premiați elevii din clasele V-VIII. Pe parcursul acestui an de învățământ rezultatele cele mai bune au fost obținute de următorii elevi: Iustin Botnariuc – clasa a VI-a (media 10), Bogdan Malanciuc, clasa a VI-a (media 9,97), Carina Fraseniu – clasa a VII-a (media 10).

Nu putem să nu amintim și pe dascălii care au contribuit la

obținerea acestor rezultate meritorii atât pe plan local, cât și la diferite concursuri la care au participat elevii școlii gimnaziale din Negostina: Lidia Dascaluic și Diana Fraseniu, profesor de limba ucraineană și franceză, Alina Cozariuc, profesor de limba română, Silvia Vieru și Cristian Ciobanu, profesor de matematică, Secstilia Gherase, profesor de istorie, Silvia Vieru, profesor de fizică și chimie, Ana Maria Prodan, profesor de limba engleză, Petru Șoiman, profesor de educație fizică.

Totodată, elevii au fost premiați cu diplome pentru participarea la olimpiade, concursuri și alte acțiuni desfășurate pe parcursul anului școlar 2020/2021, dintre care menționăm pe Alexandru Cozariuc, premiul I la concursul de recitare a poeziei ucrainene, etapa națională. Un număr de 9 elevi au fost premiați la concursul „Micii olimpici”, 10 elevi au fost premiați la Concursul pentru copii „Armonii de primăvară”, la toate secțiunile, și 6 elevi au fost premiați la Concursul „Ziua limbii materne”, la secțiunile care au fost organizate în cadrul acestui concurs. Spațiul nu ne permite să menționăm nominal toți elevii.

Un lucru de remarcat și demn de apreciat a fost inițiativa profesoarelor de limbă ucraineană, care au oferit, din partea Uniunii Ucrainenilor din România, câte o carte în limba ucraineană elevilor premiați, ca un stimulent pentru continuarea studiului în limba maternă.

Uniunea Ucrainenilor din România felicită elevii care, astăzi, au încheiat un ciclu de învățământ. Vă dorim să nu vă opriți niciodată din drumul pe care ați pornit, să fiți perseverenți în a atinge obiectivul propus și să visați să mergeți înainte cu încredere în forțele proprii și în bunul Dumnezeu! Dar să nu uitați visurile voastre din copilărie, căci prin ele veți cuceri această lume! Fiți inteligenți și echilibrați! Amintiți-vă ce v-au învățat profesorii! Nu uitați niciodată cine v-a scos în lume!

Tuturor vă dorim o vacanță plăcută, să aveți parte de o recreere activă și să vă bucurați de surprizele care v-au fost pregătite de Uniunea Ucrainenilor pe plan local și național pe perioada vacanței și mult succes în noul an școlar!

Victor HRIHORCIUC,
vicepreședinte al UUR

Cinstirea Marelui Cobzar, la Rona de Sus, Maramureș

Duminică, 27 iunie 2021, la sediul organizației locale Rona de Sus a Uniunii Ucrainenilor din România, a fost cinstită memoria poetului național ucrainean Taras Șevcenko, sub coordonarea președintelui UUR Maramureș, prof. Miroslav Petrețchi.

Evenimentul a avut în prim-plan prezentarea vieții marelui poet ucrainean, fiind discutate aspecte referitoare contribuția acestuia la dezvoltarea limbii și literaturii ucrainene moderne, renașterea spirituală a națiunii ucrainene, iubirea sa față de țară și popor, promovarea identității culturale ucrainene, precum și metodele prin care Marele Cobzar i-a influențat și pe ceilalți să-și iubească patria și familia mai mult decât pe propria persoană.

Manifestarea culturală s-a bucurat de prezența președintelui UUR, dl deputat Nicolae Miroslav Petrețchi, a președinților organizațiilor locale ale UUR din Valea Vișeuului, Bistra, Repede, Lunca la Tisa, Crăciunești și Bocicoiu Mare, după cum urmează: dna Ledia Spivaliuc, dna Irina Iordăchianu, dl Ioan Recalo, dna Anna

Sambor, dl Victor Matus, dna Ana Mihali. Totodată, la eveniment, a participat președintele filialei UUR Maramureș, prof. Miroslav Petrețchi, și numeroși membri ai Uniunii Ucrainenilor din România din localitățile menționate.

Taras Șevcenko s-a născut la 9 martie 1814, în Morynți, și a fost poet, scriitor, pictor și om politic ucrainean, socotit poetul național al Ucrainei. Încercat de împrejurări grele încă din copilărie, Șevcenko ajunge să fie un adevărat iubitor al patriei sale, cu dorința de a vedea o țară liberă și independentă. Din păcate, lupta pentru valorile în care credea temeinic a fost cea care l-a trimis în exil, unde a fost supravegheat intens, cu interdicția de a scrie și de a desena. Timpul petrecut în exil i-a afectat în mod grav starea de sănătate, părăsind astfel pământul său mult iubit, stabilindu-se la Sankt Petersburg, unde, la 10 martie 1861 se stinge din viață.

Evenimentul organizat în cinstea celui considerat a fi prorocul Ucrainei și al ucrainenilor de pretutindeni s-a încheiat cu un scurt moment artistic, susținut de ansamblurile artistice din localitățile Lunca la Tisa, Valea Vișeuului și de un grup de instrumentiști din Rona de Sus.

Fabian POPOVICI

Portul popular ucrainean din Poienile de sub Munte – Maramureș

Reflectarea identității unui popor reiese din „emblema” prin care este recunoscut, din veșmintele pe care le poartă, istoria pe care o ascunde, tradițiile și obiceiurile cu care este înzestrat.

Portul popular reflectă obiceiurile proprii unei comunități, datinile, trăsăturile. Fiecare sat își încifrează, de-a lungul timpului, propriile dureri, doruri, speranțe și, mai ales, gândul unui trai decent în portul tradițional.

Așezarea geografică și evoluția istorică a comunei Poienile de sub Munte determină specificitatea portului tradițional.

Încă în trecut, dar și în prezent, cu multă agili-

tate, femeile își confecționau îmbrăcămintea după propriul plac și după propriile gusturi artistice.

Datorită iscusinței cu care erau și sunt înzestrate gospodinele, îmbrăcămintea avea rolul principal.

Locuitorii comunei Poienile de sub Munte au transmis din moși-strămoși autenticitatea portului, a obiceiurilor, a tradițiilor și a graiului strămoșesc. Se poate remarca faptul că fiecare etnie este unică prin propriile sale creații, însă raportându-ne la portul tradițional al comunei Poienile de sub Munte, putem observa că și acesta, comparativ cu portul celorlalte sate ucrainene, are elemente unice, care sunt vădit prezente atât în portul de vară, cât și în cel de iarnă, iar, în timpul zilelor de sărbătoare, el devine și mai expresiv.

Portul tradițional femeiesc este mult mai bogat atât prin piesele pe care le deține, cât și prin

tehnică cromatică:

Cămașa – este țesută acasă, la războiul de țesut; pentru zilele lucrătoare, pânza de cânepă este elementul esențial, iar, pentru zilele de sărbătoare, bumbacul este favoritul;

Poalele – sunt împrejmuite cu dantelă;

Zadiile – sunt raiate, cu dungi orizontale de culoare roșie, neagră, galbenă sau roz;

Pieptarul – este realizat din piele, cu variate ornamente florale, diferite față de cel bărbătesc;

Baticul – de obicei, este din cașmir, cu motive florale;

Zgarda – aceasta este împletită în mai multe culori, cu ajutorul mărgelilor de dimensiuni foarte mici;

Portul tradițional bărbătesc este mult mai simplu decât cel al femeilor atât din punctul de vedere al numărului de piese constitutive, cât și din cel cromatic.

Cămașa bărbătească – țesută din același material precum cămașile femeiești, cusută simplu, cu câteva broderii la mâneci și la nivelul gâtului;

Pantalonii – sunt de două tipuri, și anume: pantaloni de vară, care sunt țesuți din pânză de cânepă și pantaloni de iarnă, realizați din lână;

Pieptarul – este identic cu cel al femeilor, însă tehnica de împodobire este diferită;

Sumanul – este confecționat din lână neagră, fiind folosit atât de femei, cât și de bărbați, în timpul iernii. Acesta se poartă peste cămașă și pieptar;

Opincile – sunt confecționate din piele de vițel și piele de porc, tăbăcite manual până la obținerea rezultatului dorit. Opincile sunt puse

peste ciorapii împlețiți din lână albă, fiind încălțate atât de femei, cât și de bărbați.

Frumusețea pieselor populare care atrage instantaneu privirea se datorează albului imaculat pe care îl au cămașile, poalele, ciorapii împlețiți în diferite modele.

În timpul sărbătorilor religioase, centrul comunei devine un adevărat imperiu al frumuseții. Mulțumită mâinilor de aur ale gospodinelor, munca lor este vizibilă în orice colț al comunei. Albul strălucitor își face simțită prezența peste tot în jur. Fetele tinere sunt împodobite cu o cunună înaltă, care este împletită din frunze verzi de brebenoc, iar, mai apoi, aceasta este pusă pe capul tinerei, peste cele două codițe împletite și lăsate pe spate.

Sărbătorile fac parte din viața poienarilor, iar culorile vii din vestimentația populară reflectă zilele de sărbătoare.

Maria CIOREI,
elevă în clasa a XI-a D, grupa ucraineană,
Liceul Teoretic „Bogdan Vodă”, Vișeu de Sus

Festivalul Național de Cântece Ucrainene „Cervona ruja troiaka” – Ediția a II-a

Alexandru Zub, istoric, membru corespondent al Academiei Române spunea: „*Nimic nu pare a fi mai important pentru un individ sau pentru o etnie, decât să ia cunoștință de sine, cât mai exact, și pe acest temei să-și asigure o integrare cât mai armonioasă în lume*”. Uniunea Ucrainenilor din România face eforturi uriașe și obține rezultate strălucitoare în acest sens, la nivel național.

Comitetul filialei București a Uniunii Ucrainenilor din România a organizat sâmbătă, 10 iulie 2021, în Parcul Moghioroș din Drumul Taberei, cea de-a II-a ediție a Festivalului Național de Cântece Ucrainene „Cervona ruja troiaka”.

În deschiderea evenimentului, Mihai Traista, președintele filialei UUR București, a prezentat salutul președintelui Uniunii Ucrainenilor din România, deputatul Nicolae Miroslav Petrețchi, și a vorbit despre însemnătatea acestui festival, al cărui rol este de a promova și de a transmite generațiilor viitoare cântecele și tradițiile ucrainene.

În cuvântul de debut, Mihai Traista a reprodus cuvintele Mariei Ritivoi din studiul „Tradiții în Țara Motilor”, p. 3: „Izvorâte din experiență și

înțelepciune de viață, din bucurie sau durere, din setea de liniște sau din dragostea pentru frumos, elementele de cultură și tradițiile populare transmit valori și creează punți de legătură între generații. Tradițiile, obiceiurile, portul popular și folclorul sunt comori inestimabile, care definesc un popor, făcându-l unic, statornic și nemuritor” (cf. <https://www.scribd.com/document/435749711/Traditii-in-Tara-Motilor>).

Primul secretar al Ambasadei Ucrainei în România, dna Svitlana Pryhodko a mulțumit Uniunii Ucrainenilor din România pentru păstrarea și continuarea tradițiilor ucrainene și a urat viață lungă festivalului, redând, în continuare, cuvintele Mariei Ritivoi, loc. cit.: „Importanța cunoașterii valorilor identitare capitale, la nivel individual, comunitar și național, este fundamentală pentru înțelegerea și consacrarea locului lor în lume” (cf. <https://www.scribd.com/document/435749711/Traditii-in-Tara-Motilor>).

Concertul a început cu intonarea imnului festivalului „Roztvyla ruja troiaka” („A înflorit trandafirul în trei culori”), un cântec vechi din Halycyna (Ucraina), interpretat de grupurile artistice participante și de spectatori.

În cadrul festivalului, au evoluat ansamblurile filialei UUR Suceava „Cervona Kalyna” și „Kolomeika”, care au interpretat un potpuriu de cântece populare ucrainene, ansamblul filialei UUR București „Zorea”, duetul Natalia Pancec & Mihail Daniel Vasilescu; Zenovia Mandiuc, actrița Magdalena Băcescu și Eugen Avram,

legenda folclorului românesc, fost membru de seamă al „Cenacului Flacăra”, condus de regretatul poet Adrian Păunescu.

Stepan Cristian David TRAISTA

„Articole și studii duhovnicești”

v-ați dăruit integral, slujind Mântuitorului cu toată ființa. Grăiesc despre acest lucru realizările pastorale pe care le-ați dobândit”.

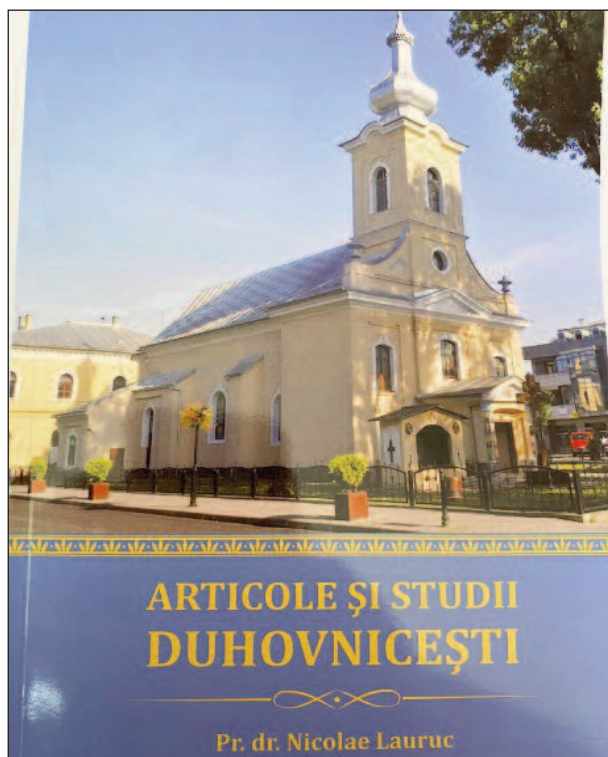
Oglindind bogata și variata activitate publicistică a pr. Nicolae Lauruc, această carte reunește articole și studii care au apărut în diverse publicații din țară și străinătate: în publicații locale („Jurnalul de Sighet”, „Informația Zilei”, „Graiul

lae Lauruc și un fragment din teza sa de doctorat.

Studiile reunite în acest volum abordează o varietate de teme: de la ecologia văzută prin prisma credinței la învățături despre Nașterea lui Iisus Hristos, despre Simbolul de credință și eshatologie și altele. În ceea ce privește articolele, așa cum arată autorul în *Introducere*, acestea sunt răspunsuri detaliate la întrebările pe care i le-au adresat credincioșii de-a lungul activității sale pastorale (despre minuni, Sfânta Împărtășanie, crearea lumii, sărbători creștine, dependențe, învățături pentru tineri), luări de poziție (despre predarea religiei în școală) sau prezentări ale unor repere sighetene (Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței, Monumentul din incinta Spitalului Municipal sighetean). Încasările obținute din vânzarea acestei cărți vor fi donate Spitalului Municipal Sighetu Marmatei.

Cu această ocazie, menționăm faptul că, în urma deciziei Permanenței Consiliului Național Bisericesc, organismul central executiv al Consiliului Național Bisericesc din cadrul Bisericii Ortodoxe Române, P.C. pr. dr. Nicolae Lauruc a fost numit în postul de vicar al Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, începând cu data de 1 august 2021. Fără îndoială că activitatea părintelui Nicolae Lauruc atât pe plan spiritual, cât și în ceea ce privește păstrarea identității culturale a etnicilor ucraineni din România va fi cel puțin tot atât de intensă și de rodnică.

pr. Marius LAURUC

„Articole și studii duhovnicești” este titlul celei mai recente apariții editoriale semnate de pr. dr. Nicolae Lauruc, Consilier al Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, apărută la Editura Aska Grafika, din Sighetu Marmatei, având 146 pagini.

Această colecție de articole și studii apare cu binecuvântarea Înaltpreasfinției Sale, Î.P.S. Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului. În *Cuvântul Înainte*, Î.P.S. Andrei Andreicuț scrie: „Dragostea față de Biserică și implicarea dumneavoastră duhovnicească îmi sunt vii în suflet încă de pe vremea când eram colegi. A urmat apoi misiunea preoțească, în care

Maramureșului”, „Gazeta de Maramureș”); în reviste și publicații teologice („Lumea credinței”, „Telegraful Român” – cea mai longevivă publicație din România, „Altarul Banatului” – Revista Arhiepiscopiei Timișoarei, „Candela” – Revista Institutului Teologic din Cernăuți, „Ortodoxia Maramureșeană” – Revista Facultății de Teologie Ortodoxă din Baia Mare), „Acta Musei Maramorosiensis”. Aceștia le-au fost adăugate câteva sinteze ale unor conferințe susținute de pr. Nico-

O „căruță de foc”...

E luna lui Cuptor – culmea de sus, aminte o foaie de calendar religios ne-a adus.

Chipul lui Helios, de dimineață, răsare într-o bobiță de rouă.

Fantasticul acestei imagini este efectul fenomenului fizic numit ubicuitate.

Din acest moment, trebuie, și nu începe îndoială, să parcurgem urcând în duh, sensul spiritual al lunii lui Cuptor. Perseverența ne oferă prilejul constant de a sărbători „Ursul Mare” – pe 31 iulie – în contul denumirii populare dată constelației Ursa Mare. Concret, pe al nopții cer de vară, cele patru stele așezate în forme dispartate par corpul, iar stelele așezate într-o linie aparent dreaptă, formează gâtul și capul ursului.

Revenind din biblioteca personală, în dreptul zilei de 20 iulie, ne-am întărit în dreptatea de a recunoaște, potrivit textului din 4 Regi 2, 11, sărbătorirea unui personaj biblic de primă mărime, Sfântul Proroc Ilie, cel înălțat la cer într-un car de foc, făcătorul de minuni, care tună și fulgeră, dând startul aducerilor de ploi în vreme de secetă.

În Noul Testament, Iisus face referire la el, spunând despre Ioan Botezătorul că este Ilie care va să vină (Matei 11, 14). Numele Ilie (alternativ Elie) provine de la numele ebraic Eliyah, ceea ce înseamnă „Al cărui Dumnezeu (El) este Yhwh”. În Sinaxare, Sfântul Ilie este pomenit după locul provenienței sale pământești, localitatea Teșev.

În cinstirea creștină ortodoxă, oamenii cred că atunci când au loc manifestări spectaculoase meteorologice, Ilie traversează cerul cu căruța de foc, pentru a ne ocroti.

Carul de foc se confundă, prin ritual de biblicitate comemorativă, cu frumusețea imaginii despre acest înger „întrupat în carne”, care a primit de la Dumnezeu puterea de a deschide și închide cerurile. Prin aceeași imagine, acest – „unul dintre profeții evrei” – permite să se întrevadă precizarea că era un om de origine din Tesvi în Galaad. Această locație sporește valoarea de atribut și totodată de complement, atribut ce a jucat un rol de complimente al tradiției apocrife, cea care a transmis (sintactic, pentru urmași, continuăm ideea noi) detalii despre nașterea Profetului, precizând că el era din neamul lui Aaron și deci era Preot.

În tradiția populară, lunile anului sunt considerate a fi „cei doisprezece fii ai anului”.

Fiii își schimbă hainele, dar Anul rămâne același.

Cei „12” urmează toate cele în supunere, într-o contrapondere cu împlinirile ori cu neîmplinirile uzualilor buletine meteorologice aduse „la zi”.

Ca oameni ce suntem, ne aflăm plasați în intersecția unui fenomen de spirit, de limbă, de ritual, făcând în acest fel o demonstrație pe viu a faptului că voia stăpânirii cerurilor așterne peste toate voință de ascultare și iubire. Mărturisit cu credință, Carul cu foc din luna lui Cuptor subscie, neîndoișor, nevoia de ritual religios, de avuție trăitoare într-o atmosferă memorială, ca pe o porție de combustie ecologică cu miros de bună mireasmă duhovnicească. Astfel, de Sânziene ori de Sâmpetru, practici vechi, străvechi, venind dinspre strămoșia neamului, ajung printre noi.

Focuri de un feeric spectacol campestru se declanșează în preajma anumitor sate păstrătoare de tradiție, aproape de țarină, în capete de holdă, la răscruce de drumuri, între pomii din livadă, pe prundișul pârâului. În sfârșit, pe cel mai cocoțat dâmb, să „prime-nească” duhul locului cu ajutorul focului, să arză încet, de se poate să ardă pur liturgic, răbdător în flacăra de mistuire curată.

O apropiere de ordin lingvistic și foarte numeroase similitudini reamintite trădează – în festiv simbol de ceremonial cosmic – cum că obiceiurile ar fi izvorâte din ritualurile romane. Și avem argumente notorii. În „Georgicele”, Virgiliu vorbește de lumânări pe care lucrătorul câmpului le aprinde lângă ogorul plin de grâu tânăr, ca acesta să crească precum peria de des, să sporească în bob. Jocul cu foc nu-i joc cu focul – în „De Agricultura” lui Marcus Porcius, tineri bărbați poartă făclii de-a lungul ogoarelor abia semănate.

Aceste tradiții reprezintă o invitație, sugerând nașterea și renașterea universală spre purificarea ei, pe care atât de expresiv o preînchipuie focul. Asemănători făclieri renasc pe plaiurile românești și nu numai, de Sânziene ori Sâmpetru, adolescenții din zilele noastre știu de ce, știu cum să se integreze în continuitatea de spirit a acestui obicei. Rămâne deci jocul cu focul, sub luminația căruia sevele tradiției pământului se înmulțesc, curg cu mai nepotolită sete, spre noi, în noi.

E o magie această firească aspirație a oricărui semen la spectaculozitățile unui joc cu focul.

Pe măsura mărinimiei și forței interioare declanșate, fiecare trăiește magia în acord cu inima și cugetul. Printre cinstirile ortodoxe, sărbătoarea sfântului Ilie Tesviteanul se întărește în cugetele și simțirile oamenilor. Mulți au fost cei ce, îndrăgind pictura, i-au dedicat tablouri. Un pictor cât de cât cunoscut abordează extazul, ni-l prezintă pictat, avântat într-un car de foc cu patru cai de foc. Pe sfântul Proroc Elisei îl surprinde, dedesubt, cu mâinile ridicate să prindă mantia ce-i căzuse lui Ilie. Hăturile figurează, ținute de un înger așezat pe un nor continuu, într-un medalion, încadrat cu amândouă mâinile binecuvântând. Și, bineînțeles, ochiul lui Dumnezeu (într-un triunghi de raze) încadrat de o coroană de flori și frunze. Marginile de sus sunt drapate cu falduri. Cerul și caii plutesc pe un nor continuu, ce desparte icoana, pe sticlă, în două. Partea prin desen și culoare sugerează pământul (cu dealuri și stânci). Opus lui Elisei, se află schițată o altă înfățișare a acestuia, cu o haină ridicată deasupra capului. Spre folosul umplerii spațiului pe câmpul de jos, pictorul extaziat schițase flori supradimensionate, de fapt, jerbe. Pe câmpul de sus – steluțe și flori roșii...

Nimănui nu i-a trecut prin cap, dar eu... Dacă aș fi cineast aș face un western purtând titlul: „O căruță de foc”. Vizionăm filme de acest gen din cu totul alte motive. Altminteri ar părea illogică accepțiunea generalizată față de superproducțiile care nu spun mare lucru, dar „satisfac” generații crude. Un sentiment similar mă bântuie ori de câte ori mi-amintesc de tabloul despre care am făcut vorbire. Ar merita să deschid o expoziție doar cu el.

Am consemnat toate acestea, de teamă să nu treacă ziua sfântului Proroc Ilie, din anul acesta, fără să văd copiii în pridvoare, bucurându-se de o cugetare a bunicii: „Copiii au nevoie de ajutorul icoanelor, pentru a face rugăciunea”.

Mihai MATEICIUC

Progresul vaccinării în Ucraina

Din fericire, ultimele săptămâni aduc scăderi semnificative ale cazurilor de COVID-19 atât în România, cât și în Ucraina, ca urmare a campaniilor de vaccinare desfășurate în ambele țări. Ucraina a înregistrat, la 9 iulie, 655 de cazuri noi de SARS-CoV-2 și a tratat 885 de persoane infectate, până la această dată înregistrându-se peste 2,2 milioane de cazuri și peste 2,1 milioane de recuperări.

În Ucraina, campania de vaccinare a început la data de 24 februarie 2021. Până la 8 iulie, ceva mai mult de 2,2 milioane de oameni au primit prima doză de vaccin, iar peste un milion au fost vaccinați complet, cu ambele doze. Începând cu 23 iunie, Ucraina se află în stadiul al patrulea de vaccinare, care cuprinde populația de peste 60 de ani, prizonierii și angajații penitenciarelor, precum și persoanele cu vârste cuprinse între 18 și 59 de ani care prezintă boli cronice. De asemenea, oamenii care nu se încadrează în aceste criterii pot depune cereri online pentru a fi introduși pe listele de așteptare.

La momentul actual, Ucraina folosește vaccinurile produse de Pfizer, Sinovac și Astra Zeneca. De la începutul campaniei de vaccinare, Ucraina a primit peste 5 milioane de doze de vaccin împotriva COVID-19, iar Ministerul Sănătății al țării vecine a anunțat la 5 iulie că sunt așteptate în jur de 8 milioane de doze până la sfârșitul lunii în curs. Conform aceluiași minister, 20 de milioane de doze, produse de compania Pfizer, vor fi aduse în Ucraina până la sfârșitul anului 2021.

Ca urmare a creșterii ritmului de vaccinare și a scăderii numărului de cazuri noi de infectări cu SARS-CoV-2, la 7 iunie, Cabinetul Miniștrilor a decis reducerea restricțiilor. Evenimentele mari vor putea fi realizate doar dacă participanții și organizatorii evenimentului prezintă un test negativ de COVID-19, realizat cu maxim 72 de ore înainte, ori un document care atestă vaccinarea.

Totodată, guvernul ucrainean a modificat criteriile conform cărora o regiune este considerată zonă verde. Astfel, o regiune are acest statut doar dacă numărul infectărilor nu depășește 75 la 100.000 de oameni în ultimele 14 zile, rata infectărilor cu COVID-19 aflându-se sub 4%, iar numărul testelor efectuate nu scade sub 300 la 100.000 de oameni.

În ciuda dificultăților apărute încă de la începutul pandemiei, la ora actuală, Ucraina se bucură atât de o scădere rapidă a cazurilor de COVID-19, cât și de faptul că toate regiunile se află în scenariul verde.

Fabian POPOVICI

Examenul și partida de vânătoare

Motto: „Dacă râzi, viața râde cu tine, dacă plângi, râde de tine”. (Paul Avram)

Viața fiecăruia dintre noi, asemuită de unii cu un roman, este formată din felurite etape de care sunt legate diferite amintiri, unele plăcute, altele mai puțin, pe care, în funcție de împrejurări, ni le amintim, bineînțeles, preferându-le pe primele. Avem amintiri atât din copilărie, adolescență, tinerețe și maturitate, cât și de la grădiniță, școală, armată, serviciu ș.a.m.d. Cei care au absolvit un institut, o facultate au, în plus, amintiri și din perioada studenției. Am și eu astfel de amintiri din vremea când eram student la Facultatea de Silvicultură din cadrul Institutului Politehnic Brașov. Una din ele este legată de un examen, și care, contrar așteptărilor cititorilor, nu se referă la mine, ci la o colegă de grupă; dar asta nu are importanță, esențială este întâmplarea în sine, pe care consider că merită a fi prezentată și citită cu plăcere (sper), pentru aspectul său amuzant.

...Era spre sfârșitul ultimei sesiuni de examene al celui din urmă (al cincilea) an de studii. Unul din aceste examene era la disciplina „Vânătoare”. Ca viitori ingineri silvici, trebuia să avem cunoștințe și în acest domeniu, deoarece profesia de silvicultor este corelată și cu vânătoarea. Desigur, că nu toți inginerii silvici sunt și vânători, după cum numai unii dintre vânători sunt și silvicultori.

Datorită profilului său specific, Facultatea de Silvicultură din Brașov era dotată cu un material didactic bogat pentru toate disciplinele care necesitau așa ceva. Existau insectare, ierbare, planșe, mostre de roci, profile de sol, dar și păsări și animale împăiate și multe altele, dispuse în laboratoare și încăperi special amenajate, ca într-un muzeu. Pentru unele exponate – faună, floră – era obligatoriu să cunoaștem atât denumirile populare, cât și pe cele pur științifice (latine). Pentru a reține mai bine, îndeosebi pentru examene, amănunte legate de respectivele exponate, atunci când învățau, studenții obișnuiau să memoreze (chestiune de memorie vizuală) chiar și locul unde se aflau acestea, ca, de exemplu: cutare exponat se afla „lângă ușă”, „sub fereastră”, altul – „lângă dulap”, sau „în colț”, „alături de” etc.

Ca la orice disciplină, și la „Vânătoare” trebuia să dăm examen. În ziua cu pricina, îi venise rândul să răspundă unei colege de-ale noastre. Era chiar din Brașov. Aveam destul de multe colege din acest oraș și din împrejurimi, căci le era avantajos să studieze aici, în proximitatea casei. Colega noastră era o studentă mediocră, fără prea multă „chemare” spre profesia de silvicultor. E adevărat că, la unele discipline, avea note bune, dar cu „Vânătoarea”, după propria-i mărturisire, „nu prea le avea”. Însă, la acest examen, vorba aceea, volens-nolens tot era obligată să se prezinte. Pe biletul extras, avea două subiecte: unul se referea la vulturul dobrogean (cu denumirea populară „Codalb”, și, în latină, „Haliaeetus albicilla”), pe care trebuia să-l prezinte amănunțit, iar al doilea subiect se referea, în linii generale, la diverse rase de câini de vânătoare, în special la cele existente în țara noastră. Referitor la primul subiect, informez citi-

torii că acest vultur dobrogean era foarte rar, și fiind pe cale de dispariție, devenise o specie ocrotită de lege. La facultate, aveam un astfel de vultur împăiat, acesta fiind expus pe un dulap din camera-muzeu.

Cu biletul în mână, colega noastră abia a îngânat câteva cuvinte, fără să spună nimic concret, la obiect, despre vulturul respectiv. Nu-și aducea aminte nici măcar denumirea acestuia – mai târziu ne-a spus că „atunci, avea un lapsus și că uitase totul despre el”. Deoarece mai mult tăcea, fapt devenit deja jenant, iar profesorul examinator dădea semne de nerăbdare, unul dintre colegii noștri, aflat în spatele ei, vrând s-o ajute în a-și aduce aminte despre vulturul în cauză, conform metodei noastre de a memora, îi șopti: „pe dulap”. Auzindu-l, dar

neînțelegând exact ce zice, în sfârșit, după o scurtă ezitare, studenta se hotărî și-i spuse profesorului că vulturul se numește „pendulap” (!).

Puteți să vă închipuiți mimica profesorului la auzul acestui răspuns, dar și zâmbetele colegilor. Totuși, ajutată de profesor, cu greu, a reușit să spună câte ceva la primul subiect. Urma cel de al doilea, despre câini. Era un subiect relativ ușor, așa că profesorul îi atrăsese atenția asupra faptului că, răspunzând bine de data aceasta, ea poate compensa răspunsul de la primul subiect. Era suficient să enumere câteva denumiri ale celor mai cunoscute rase de câini de vânătoare, folosite îndeosebi la noi, și să expună principalele caracteristici ale acestora. La acest subiect, colega s-a descurcat ceva mai bine, amintind rasele Setter, Basset, Brac, Labrador, încât ne-am mirat și noi. Se schimbă și atitudinea profesorului, dar încă nu era pe deplin hotărât ce notă să-i acorde. Deoarece, enumerând rasele de mai sus, ea nu pomenise nimic despre cea mai răspândită și cea mai des folosită rasă de câini de vânătoare la noi în țară, și anume rasa Fox Terrier, profesorul tot insista ca ea să spună ceva și despre această rasă, de care el însuși a amintit, însă fără a-i preciza denumirea, lăsând asta în seama studentei. Cu această ocazie, el a subliniat faptul că așteaptă de la ea mai mult, un răspuns mulțumitor, care să justifice acordarea unei note de trecere a examenului, deoarece ar fi rușinos ca, fiind deja în ultimul an de studiu, să nu promoveze examenul la această disciplină, care, la drept vorbind, era cu mult mai ușoară și mai puțin importantă decât precedentele.

Așadar, profesorul insista ca ea să mai spună ceva despre rasa amintită, însă, cum ea continua să tacă, același coleg din spatele ei încercă, iar, s-o salveze și îi șopti: „foxterrierul”. Dar ea nu-l auzi,

atunci el îi șopti, din nou, ceva mai tare „câinele foxterrier”... Și, atunci, iar, s-a întâmplat ceva la care nimeni dintre noi nu se aștepta: auzind șoapta colegului, cu o voce înviorată, ea spuse dintr-o suflare: „a, da, desigur, mai există și „câinele forestier”(!). De data aceasta, toți cei prezenți, inclusiv profesorul și asistentul, nu ne-am putut abține și am izbucnit în râs, ceea ce, la drept vorbind, nu era un gest colegial, dar se pare că tocmai această stare de veselie a salvat-o, căci i-a acordat, totuși, nota minimă, ajutând-o să treacă examenul. Trecându-i nota în carnetul de student, profesorul a atenționat-o asupra faptului că, în exercitarea profesiei de silvicultor, astfel de „scăpări” de exprimare pot influența negativ reputația și prestigiul unui inginer. După terminarea examenului, profesorul, foarte amuzat, a aflat de la noi originea cuvântului folosit de colega noastră atunci când s-a referit la vulturul dobrogean. Întâmplarea era fără precedent în cariera sa de cadru didactic.

Dar asta nu a fost tot. Se pare că, într-adevăr, colega noastră chiar avea ceva probleme cu „vânătoarea”, și ghinioanele se țineau lanț după ea, căci, la toate cele petrecute la examen, s-a mai adăugat încă o întâmplare.

În cadrul multor discipline, făceam și aplicații practice, efectiv pe teren. Facultatea de silvicultură dispunea și de un minifond de vânătoare, arondat în scop didactic. La materia respectivă, pe lângă alte cunoștințe teoretice, învățam și noțiuni privind diferite tipuri de puști și de muniție de vânătoare, păstrarea și folosirea lor, despre disciplina și regulile de protecție pe teren, principii de etică vânătoarească, perioadele admise pentru vânătoare și pescuit și multe altele, toate acestea fiind obligatoriu de știut și de aplicat în practică.

Într-o zi, ne-am dus pe terenul menționat, la vânătoare de iepuri. Eram însoțiți atât de cadre didactice, cât și de vânători autentici. Aveam puști și muniție adecvată. După ce ni s-a făcut instructajul obligatoriu, insistându-se, îndeosebi, asupra măsurilor de protecție, am ocupat pozițiile indicate, fiind încadrați între vânători și cadre didactice. Vânătoarea începuse. Fetele făceau figurație, dar câțiva dintre noi, băieții, am și tras cu arma, primind – așa cum se obișnuiește a se spune – „botezul vânătorii”. Au fost împușcați câțiva urecheați, bineînțeles, de către vânători, nu de către studenți.

După terminarea partidei de vânătoare, conform obiceiului, am participat cu toții la o masă comună, unde ne-au fost servite bucate din carne, preparate în mod vânătoresc, care s-au bucurat de mare succes. Atmosfera era de bună dispoziție generală, la aceasta contribuind și nelipsitele „povești vânătoarești”. Cu toții eram veseli, numai colega cu probleme la examen se plângea de mâncarea oferită, căci în ea „erau prea multe boabe de piper” dintre care, involuntar, chiar „înghițise câteva” și „aproape că și-a rupt un dinte”. Tare s-a mai speriat atunci când a aflat că acestea erau, în realitate, câteva alice rămase, cine știe cum, în carne și care ajunseseră (culmea ironiei) tocmai în porția ei!

Întâmplarea respectivă a fost și ea un prilej în plus de veselie și glume, constituind o amintire comică, de neuitat pentru colegii noștri, iar relatarea ei – un motiv în plus de amuzament pentru cititori. În încheiere, îi asigur pe cei neîncredători că toate cele relatate aici, deși se referă la vânătoare, nu sunt povești vânătoarești, ci fapte reale, întâmplări în urmă cu exact 60 de ani.

Text și foto Iarema ONEȘCIUC

Concepția iudaică despre moarte și viață

În timpul lecturării Vechiului Testament, cu ușurință se poate remarca următorul fapt: poporul lui Israel este atașat de viață – de această viață, cea fizică și nu se gândește, nicidecum, la minunăția unei alte vieți viitoare. Neamul lui Israel consideră că lumea în care a fost așezat este creația lui Dumnezeu, în general, iar existența umană, în special, este un dar divin. Dorința israelitenilor este aceea de a-și vedea zilele prelungite la fel ca ale patriarhilor (Fac. 15, 15; 35, 29), așezați în mijlocul țării încredințate strămoșilor lor de către Dumnezeu (Deut. 30, 20). În viziunea lor, viața, ca cel mai prețios dar (Iov 2, 4), implică credință, rodnicie, fericire și pace sub protecția Dumnezeului lui Israel, așa cum indică, spre exemplu, Psalmul 127. Moartea este asociată cu orice lucru sau eveniment care vine să disturbe această armonie: necazul, nedreptatea, războiul, boala ori suferința. Conștientizarea sentimentului de singurătate reprezintă, de asemenea, un semn că această armonie a fost distrusă. După cum arată Psalmii, în momentele de angoasă este invocat numele lui Yahwe, se cere intervenția Sa, chiar se ajunge și la lacrimi pentru ca, odată ce rugăciunea a fost ascultată, să fie adresate exclamații de bucurie (Ps. 6; 12; 21; 29 etc.). Psalmistul vorbește, în

mod simultan, atât despre importanța și frumusețea unei vieți trăite în comuniune cu Dumnezeu și cu poporul său, cât și despre caracterul amenințător al morții. Moartea semnifică ruptura legăturilor care, dintru începuturi, i-a unit pe cel credincios cu Yahwe (Ps. 5, 6). De asemenea, el amintește și de bucuria sau dorința de a scăpa din ghearele morții (Ps. 21, 22-24; 29, 2-4; 114, 1-4).

În general, omul Vechiului Testament se raportează la moarte cu dramatism, fiind mai degrabă realist: este evident că acea creatură a murit, întrucât a fost alcătuită din carne, care este slabă, fragilă, degradabilă; acea creatură nu a cuprins în sine nimic din factura divină și a fost destinată morții. În momentul despărțirii sufletului de trup, duhul lui Dumnezeu, se întorcea la El (Ps. 103, 30).

Conform viziunii israelitenilor, pentru ca moartea să nu fie percepută ca un eveniment șocant și să nu pară inadmisibilă, de neacceptat era nevoie ca, înainte de venirea ei, să fie îndeplinite trei condiții. Prima dintre ele era ca moartea să vină la sfârșitul unei lungi și rodnice vieți (Fac. 15, 15), și nu, în mod subit, în tinerețe, „la jumătatea zilelor” (Ps. 101, 25). A doua condiție consta ca în urma decedatului să rămână descendenți

sau, să i se nască cel puțin un fiu (în conformitate cu promisiunile făcute patriarhilor: Fac. 15). A treia se referea la funeralii, în special la înmormântarea defunctului, care trebuia să fie făcută cu cea mai mare grijă, într-un mod conștiincios, în văzul lumii (Ier. 16, 1-9; Iez. 24, 15-17); cel care a fost privat de înmormântare era privit ca o persoană cu mare durere (Is. 14, 19). Cu alte cuvinte, lângă o viață scurtă, pedeapsa divină asupra unui păcătos se putea manifesta și prin aceea că era lipsit de urmași, iar cadavrul său avea să rămână abandonat pe undeva și să ajungă mâncarea animalelor sălbatice.

Descriind lumea morții, poporul lui Israel a numit-o, în mod general, Șeol. Regăsit de 66 de ori în Vechiul Testament, în special în Cartea Psalmilor (de 16 ori) și în Cartea Profetului Isaia (de 10 ori), Șeolul constă într-o vastă regiune subterană, întunecată și plină de pământ (întrucât, a te întoarce în pământ, înseamnă a muri (Fac. 3, 19), iar cei ce locuiesc în țărână nu sunt alții decât morții (Dan. 12, 2). Șeolul se caracteriza prin faptul că era locuit de umbre, a căror existență, ce nu avea nimic în comun cu viața dinainte (cea de pe pământ), se desfășura fără vreun scop anume și în lipsa comunicării, a dialogului. Morții sunt „cei uitați” (Ps. 87, 12-13), ei neavând niciun fel de contact: nici cu lumea celor vii și nici cu Dumnezeu (Ps. 87, 6-12).

Unicitatea Cărții lui Daniel în Vechiul Testament

Cartea scrisă de profetul Daniel este unică în Vechiul Testament atât prin conținut, cât și prin mesajul pe care-l transmite. Pe tot parcursul ei, aceasta afirmă un Dumnezeu căruia „toți locuitorii pământului sunt socotiți ca o nimica și El face ce voiește cu oștirea cerească și cu locuitorii pământului și nimeni nu poate să-L împiedice la lucrul Lui” (Dan. 4, 32) și a cărui împărăție este veșnică. Acest Dumnezeu este ascuns și misterios, fiind cunoscut, în special, prin oamenii înțelepți cărora Se descoperă. Providența Sa față de oameni poate că nu este evidentă acum, dar este vorba de o chestiune de timp până ce ea se va manifesta. Respectivul fapt are anumite accente de determinare, dar niciodată nu neagă libertatea umană în a lua propriile decizii.

În cazul cărții lui Daniel, este important să se facă diferența dintre înțelepciunea lui Daniel și cea asumată în tradiția evreiască. Înțelepciunea din tradiția evreiască este empirică și inductivă. Înțelepciunea lui Daniel provine pe calea revelației și poate fi aproape numită înțelepciune divină, datorită capacității de a interpreta vise și taine. Această înțelepciune cunoaște o dezvoltare în cea de-a doua parte a cărții, în care transcendentalitatea mesajului divin este marcată de rolul îngerului tâlcuitor.

Introducerea noțiunii de *înviere* reprezintă una dintre marile contribuții ale cărții lui Daniel pentru teologia evreiască și cea creștină. Aici, se găsește singura referință clară la răsplata și la pedeapsa ce vor fi primite după moarte, în Biblia Ebraică. Alte pasaje care sunt abordate ca referințe la înviere (Is. 26, 19; Os. 6, 2) vorbesc într-o manieră metaforică despre restaurarea poporului lui Israel. Credința în judecata de după moarte este identificată și în 1 Enoh, carte mai veche decât Daniel, dar influența lui Daniel asupra tradiției este mult mai mare. La Daniel, contextul este mai degrabă mitologic decât filosofic: judecata de după moarte este prezentată ca o revelație. Credința în Viața de Apoi derivă din credința în voia lui Dumnezeu. Din moment ce credincioșii își sacrifică viața în această lume, este rezonabil să credem că ei vor fi recompensați pe urmă. Cu toate acestea, ideea nu este dezvoltată în mod sistematic în Daniel, „mulți” dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor scula, dar nu neapărat toți. Încredințarea de înviere este pentru a-i elibera pe cei dreπți din frica morții. Alături de aceasta, cartea prezintă într-un mod deosebit aspirațiile spre viața veșnică, spre stele și îngeri.

O altă contribuție majoră la teologia evreiască și creștină este dată de „Fiul Omului” din capitolul 7. Cadrul în care este prezentată această figură (ca fiind înconjurată de nori) sugerează că este vorba de o ființă divină sau quasi divină. Este posibil ca Daniel să fi făcut referire la arhanghelul Mihail. Daniel 7 a influențat dezvoltarea ideii despre un „înger slăvit” în iudaism. Și la Enoh întâlnim sintagma „Fiul Omului”, „a cărui față apare ca a unui om, dar este plină de slavă ca a unui înger” (Enoh 46, 1), și care este așezat pe tronul slavei (Enoh 48,10). Această figură este mai mult decât un înger obișnuit, din moment ce „mai înainte de soare și de constelație a fost creat..., care și-a primit numele mai înainte de Lordul Spiritelor”. El este numit și „mesia” (Enoh 48, 10).

Dezvoltarea ideii unui înger „slăvit” sau înălțat, un „Yahwe mai mic” în Iudaism a fost un motiv semnificativ în dezvoltarea hristologiei. Și în acest caz, Daniel 7 a jucat un rol elementar, întrucât unul dintre vechile pasaje hristologice îl prezintă pe Iisus ca Fiu al Omului venind pe norii cerului împreună cu îngerii. Este discutabil dacă Iisus a folosit această expresie de Fiu al Omului într-un sens eshatologic sau dacă a folosit-o pentru a se referi la El însuși sau la o altă figură. Utilizarea sintagmei „Fiu al Omului” în sensul danielic este găsită mai întâi în Evangheliile Sinoptice, ulterior, fiind întâlnită și în Evanghelia după Ioan și Apocalipsă.

Așadar, Cartea Profetului Daniel prezintă câteva specificități unice pentru întreaga Sfântă Scriptură. Ca gen, ea nu poate fi încadrată doar între scrierile profetice, ci se poate afirma că reprezintă o sinteză a mai multor genuri literare, dintre care se remarcă genul sapiential și cel apocaliptic. Însă datorită faptului că vestește venirea mântuirii și a împărăției eshatologice cu preponderență, ea e încadrată între cărțile profetice. Pe lângă genul ei literar deosebit, această carte conține câteva idei teologice foarte importante atât pentru dezvoltarea tradiției iudaice, cât și pentru creștinism.

Responsabilitatea pentru opiniile exprimate în paginile *Curierului ucrainean* revine, în exclusivitate, autorilor. Redacția nu-și asumă obligațiile legate de conținutul materialelor și nu returnează articolele nepublicate.

CURIERUL UCRAINEAN

**Strada Radu Popescu, nr. 15,
sector 1, București
Telefon: 021.222.0724,
Tel./fax: 021.222.0737**

**E-mail:
curierul.ucrainean@gmail.com**

**Redactor-șef:
Ioan Herbil**

**Redactor:
Ștefania Pietreanu**

**Tehnoredactare și culegere:
Ștefania Pietreanu**

**Tiparul executat la
Tipografia
„RCR PRINT”
ISSN 1223-5210**